

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Οδηγία 2001/80/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων 1
- ★ Οδηγία 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους 22

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΟΔΗΓΙΑ 2001/80/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 23ης Οκτωβρίου 2001****για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽³⁾, υπό το πρίσμα του κοινού σχεδίου που εγκρίθηκε από την επιτροπή συνδιαλλαγής στις 2 Αυγούστου 2001,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 88/609/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 1988 για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης ⁽⁴⁾, που συνέβαλε στον περιορισμό και τον έλεγχο των ατμοσφαιρικών εκπομπών των μεγάλων εγκαταστάσεων καύσης, θα πρέπει να αναδιατυπωθεί για λόγους σαφήνειας.
- (2) Το πέμπτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον ⁽⁵⁾ θέτει ως στόχους να μην υπάρξει ποτέ υπέρβαση των κρίσιμων φορτίων και επιπέδων ορισμένων ρύπων που προκαλούν την οξίνιση του περιβάλλοντος, όπως το διοξείδιο του θείου (SO₂) και τα οξείδια του αζώτου (NO_x) και, όσον αφορά τη ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα, να προστατευθεί το κοινό αποτελεσματικά από τους αναγνωρισμένους κινδύνους για την υγεία που προέρχονται από τη ρύπανση του αέρα.

- (3) Όλα τα κράτη μέλη υπέγραψαν το Πρωτόκολλο του Göteborg της 1ης Δεκεμβρίου 1999, της Σύμβασης της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη του 1979 για τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση, το οποίο αποβλέπει στη μείωση της οξίνισης, του ευτροφισμού και του όζοντος σε επίπεδο εδάφους και το οποίο περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, δεσμεύσεις για τη μείωση της εκπομπής διοξειδίου του θείου και οξειδίων του αζώτου.

- (4) Η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση περί της κοινοτικής στρατηγικής για την καταπολέμηση της οξίνισης όπου η αναθεώρηση της οδηγίας 88/609/ΕΟΚ χαρακτηρίζεται ως αναπόσπαστος συντελεστής της στρατηγικής αυτής. Με μακροπρόθεσμο στόχο να μειωθούν οι εκπομπές διοξειδίου του θείου και οξειδίων του αζώτου αρκούντως ώστε οι αποθέσεις και οι συγκεντρώσεις να κατέλθουν σε επίπεδα κάτω από τα κρίσιμα φορτία και επίπεδα.

- (5) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης, ο στόχος της μείωσης των εκπομπών ρύπων που προκαλούν οξίνιση από τις μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη με μονομερή δράση ενώ μια ασυντόνιστη δράση δεν παρέχει εγγύα επίτευξης του επιδιωκόμενου στόχου. Αν ληφθεί υπόψη ότι οι εκπομπές υπεύθυνων για την οξίνιση ρύπων είναι αναγκαίο να μειωθούν σε όλη την έκταση της Κοινότητας, η δράση στο κοινοτικό επίπεδο θα είναι αποτελεσματικότερη.

- (6) Οι υφιστάμενες μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης συμβάλλουν σημαντικά στις εκπομπές διοξειδίου του θείου και οξειδίων του αζώτου στην Κοινότητα, οι οποίες είναι ανάγκη να μειωθούν· συνεπώς, είναι αναγκαίο να προσαρμοστεί η προσέγγιση αναλόγως των διαφορετικών χαρακτηριστικών του τομέα των μεγάλων εγκαταστάσεων καύσης στα κράτη μέλη.

- (7) Η οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης ⁽⁶⁾ θεσπίζει μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης, κατά την οποία εξετάζονται σφαιρικά όλες οι συνιστώσες της περι-

⁽¹⁾ ΕΕ C 300 της 29.9.1998, σ. 6, και ΕΕ C 212 Ε της 25.7.2000, σ. 36.⁽²⁾ ΕΕ C 101 της 12.4.1999, σ. 55.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Απριλίου 1999 (ΕΕ C 219 της 30.7.1999, σ. 248), κοινή θέση του Συμβουλίου της 9ης Νοεμβρίου 2000 (ΕΕ C 375 της 28.12.2000, σ. 12) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαρτίου 2001 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001 και απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001.⁽⁴⁾ ΕΕ L 336 της 7.12.1988, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/66/ΕΚ (ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 83).⁽⁵⁾ ΕΕ C 138 της 17.5.1993, σ. 1.⁽⁶⁾ ΕΕ L 257 της 10.10.1996, σ. 26.

βαλλοντικής επίδοσης των εγκαταστάσεων· οι εγκαταστάσεις καύσης, των οποίων η ονομαστική θερμική ισχύς υπερβαίνει τα 50 MW, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ανωτέρω οδηγίας. Σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 3 της οδηγίας αυτής, ανά τριετία και βάσει των στοιχείων που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη, η Επιτροπή δημοσιεύει κατάλογο των κυριότερων εκπομπών και των πηγών τους. Σύμφωνα με το άρθρο 18 της ίδιας οδηγίας, προτάσει της Επιτροπής, το Συμβούλιο θα ορίσει, σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στη συνθήκη, τις οριακές τιμές εκπομπής για τις οποίες έχει διαπιστωθεί η ανάγκη κοινοτικής δράσης, με βάση, ειδικότερα, την ανταλλαγή πληροφοριών που προβλέπεται στο άρθρο 16 της ανωτέρω οδηγίας.

- (8) Η τήρηση των οριακών τιμών εκπομπών που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να θεωρείται ως αναγκαία αλλά όχι ικανή συνθήκη για τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις της οδηγίας 96/61/EK που σχετίζονται με τη χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών. Η συμμόρφωση αυτή ενδέχεται να απαιτεί αυστηρότερες οριακές τιμές εκπομπών, οριακές τιμές για τις εκπομπές άλλων ουσιών και για άλλα στοιχεία του περιβάλλοντος και άλλους κατάλληλους όρους.
- (9) Η βιομηχανία έχει πείρα 15 ετών στην εφαρμογή τεχνικών μείωσης των ρυπογόνων εκπομπών από τις μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης.
- (10) Το Πρωτόκολλο για τα βαρέα μέταλλα της Σύμβασης της ΟΕΕ/ΟΗΕ σχετικά με τη διαμεθοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση συνιστά τη λήψη μέτρων για τη μείωση των εκπομπών βαρέων μετάλλων από ορισμένες εγκαταστάσεις. Είναι γνωστό ότι η μείωση των εκπομπών κονιορτού μέσω εξοπλισμού μείωσης του κονιορτού θα βοηθήσει και τη μείωση των σωματιδιακών εκπομπών βαρέων μετάλλων.
- (11) Οι σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής αντιπροσωπεύουν σημαντικό τμήμα του κλάδου των μεγάλων εγκαταστάσεων καύσης.
- (12) Η οδηγία 96/92/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας ⁽¹⁾ επιδιώκει, μεταξύ άλλων, την κατανομή νέας παραγωγικής ικανότητας μεταξύ των νεοεισερχομένων στον κλάδο.
- (13) Η Κοινότητα έχει δεσμευθεί να μειώσει τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Όπου είναι εφικτή, η συνδυασμένη παραγωγή θερμότητας και ηλεκτρισμού παρέχει αξιόλογες προοπτικές για την ουσιαστική βελτίωση της συνολικής αποδοτικής χρήσης των καυσίμων.
- (14) Παρατηρείται ήδη σημαντική αύξηση της χρήσης φυσικού αερίου στην παραγωγή ηλεκτρισμού, η οποία μάλλον θα συνεχιστεί, ιδίως μέσω της χρήσης αεριοστρόβιλων.

- (15) Λόγω της αυξανόμενης παραγωγής ενέργειας από τη βιομάζα, χρειάζονται συγκεκριμένες προδιαγραφές εκπομπής για το καύσιμο αυτό.
- (16) Το Συμβούλιο, στο ψήφισμά του της 24ης Φεβρουαρίου 1997 για την κοινοτική στρατηγική διαχείρισης αποβλήτων ⁽²⁾ εμμένει στην ανάγκη προώθησης της ανάκτησης αποβλήτων και είναι της γνώμης ότι θα πρέπει να εφαρμόζονται κατάλληλες προδιαγραφές εκπομπών στη λειτουργία των εγκαταστάσεων αποτέφρωσης αποβλήτων για να εξασφαλιστεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος.
- (17) Η βιομηχανία έχει αποκτήσει πείρα στις τεχνικές και τον εξοπλισμό μέτρησης των κυριότερων ρύπων που εκπέμπονται από τις μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) έχει αρχίσει εργασίες με σκοπό τη δημιουργία πλαισίου που θα εξασφαλίζει συγκρίσιμα αποτελέσματα μετρήσεων στο εσωτερικό της Κοινότητας και θα εγγυάται ένα υψηλό ποιοτικό επίπεδο των μετρήσεων αυτών.
- (18) Απαιτείται ακριβέστερη γνώση των εκπομπών των κυριότερων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης. Τα σχετικά πληροφοριακά στοιχεία, για να είναι πράγματι αντιπροσωπευτικά των επιπέδων της ρύπανσης από τις εγκαταστάσεις αυτές, θα πρέπει να συνδυαστούν και με γνώσεις για την ενεργειακή τους κατανάλωση.
- (19) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα χρονικά όρια εντός των οποίων τα κράτη μέλη οφείλουν να μεταφέρουν στην εθνική τους νομοθεσία και να εφαρμόσουν την οδηγία 88/609/ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία αφορά τις εγκαταστάσεις καύσης με ονομαστική θερμική ισχύ τουλάχιστον ίση προς 50 MW, ασχέτως του είδους του χρησιμοποιούμενου καυσίμου (στερεό, υγρό ή αέριο).

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. «εκπομπή»: η απόρριψη στην ατμόσφαιρα ουσιών από εγκατάσταση καύσης·
2. «καυσαέρια»: τα αέρια απόβλητα που περιλαμβάνουν στερεές, υγρές ή αέριες εκπομπές· η κατ' όγκον παροχή τους εκφράζεται σε κυβικά μέτρα ανά ώρα υπό κανονικές συνθήκες θερμοκρασίας (273 K) και πίεσης (101,3 kPa), μετά τη διόρθωση για τους περιεχόμενους υδρατμούς, στο εξής αναφερόμενα ως «Nm³/h»·

⁽¹⁾ ΕΕ L 27 της 30.1.1997, σ. 20.

⁽²⁾ ΕΕ C 76 της 11.3.1997, σ. 1.

3. «οριακή τιμή εκπομπής»: η επιτρεπόμενη ποσότητα μιας ουσίας που περιέχεται στα καυσαέρια της εγκατάστασης καύσης και η οποία μπορεί να απορρίπτεται στην ατμόσφαιρα κατά τη διάρκεια μιας δεδομένης περιόδου· η τιμή αυτή υπολογίζεται ως μάζα ανά όγκο καυσαερίων και εκφράζεται σε mg/Nm^3 , με κατ' όγκον περιεκτικότητα σε οξυγόνο 3 % για τα υγρά και αέρια καύσιμα, 6 % για τα στερεά καύσιμα και 15 % για τους αεριοστροβίλους·
4. «ποσοστό αποθείωσης»: ο λόγος της ποσότητας θείου που δεν εκπέμπεται στην ατμόσφαιρα στον τόπο της εγκατάστασης καύσης σε δεδομένο χρονικό διάστημα, προς την ποσότητα θείου που περιέχεται στο καύσιμο το οποίο εισέρχεται στα συστήματα εγκατάστασης καύσης και χρησιμοποιείται κατά το ίδιο χρονικό διάστημα·
5. «εκμεταλλεζόμενος φορέας»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκμεταλλεύεται την εγκατάσταση καύσης ή διαθέτει, είτε ιδίω δικαίωματι είτε κατ' εξουσιοδότηση, καθοριστική εξουσία οικονομικού ελέγχου επ' αυτής·
6. «καύσιμο»: κάθε στερεά, υγρή ή αέρια καύσιμη ύλη που τροφοδοτεί την εγκατάσταση καύσης, εκτός των αποβλήτων που καλύπτονται από τις οδηγίες του Συμβουλίου 89/369/ΕΟΚ της 8ης Ιουνίου 1989 σχετικά με την πρόληψη της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων ⁽¹⁾, 89/429/ΕΟΚ της 21ης Ιουνίου 1989 σχετικά με τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων και ⁽²⁾ 94/67/ΕΚ της 16ης Δεκεμβρίου 1994, για την αποτέφρωση των επικινδύνων αποβλήτων ⁽³⁾ ή από οποιαδήποτε μεταγενέστερη κοινοτική πράξη η οποία καταργεί και αντικαθιστά μία ή περισσότερες από τις οδηγίες αυτές·
7. «εγκατάσταση καύσης»: κάθε τεχνική συσκευή στην οποία οξειδώνονται καύσιμα με σκοπό τη χρησιμοποίηση της παραγόμενης θερμότητας.
- Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται μόνο στις εγκαταστάσεις καύσης που προορίζονται για την παραγωγή ενέργειας, εξαιρουμένων των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν απευθείας τα προϊόντα καύσης σε κάποια διαδικασία παραγωγής. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες εγκαταστάσεις καύσης:
- α) τις εγκαταστάσεις όπου τα προϊόντα καύσης χρησιμοποιούνται για την απευθείας θέρμανση, την ξήρανση ή οποιαδήποτε άλλη κατεργασία αντικειμένων ή υλικών π.χ. κάμινι αναθέρμανσης, κάμινι θερμικής κατεργασίας·
- β) τις εγκαταστάσεις μετάκαυσης, δηλαδή κάθε τεχνική συσκευή που προορίζεται για τον καθαρισμό των καυσαερίων με καύση και δεν λειτουργεί ως αυτόνομη εγκατάσταση καύσης·
- γ) τις εγκαταστάσεις αναγέννησης των καταλυτών που χρησιμοποιούνται στην καταλυτική πυρόλυση·
- δ) τις εγκαταστάσεις μετατροπής του υδροθείου σε θείο·
- ε) τους αντιδραστήρες που χρησιμοποιούνται στη χημική βιομηχανία·
- στ) τις συστοιχίες καμίνων κοκ·
- ζ) τους προθερμαντήρες αέρος υψικαμίνων·
- η) οποιαδήποτε τεχνική συσκευή που χρησιμοποιείται για την προώθηση οχήματος, πλοίου ή αεροσκάφους·
- θ) τους αεριοστροβίλους που χρησιμοποιούνται σε εξέδρες ανοικτής θάλασσας·
- ι) τους αεριοστροβίλους που έχουν λάβει άδεια πριν από 27 Νοεμβρίου 2002 ή για τους οποίους, κατά την αρμόδια αρχή, υποβάλλεται πλήρης αίτηση για χορήγηση άδειας πριν από 27 Νοεμβρίου 2002 εφόσον η εν λόγω εγκατάσταση τεθεί σε λειτουργία το αργότερο 27 Νοεμβρίου 2003, με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 1 και του παραρτήματος VIII μέρη (Α).
- Δεν εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία οι ντιζελοκίνητες, βενζινοκίνητες ή αεριοκίνητες μηχανές.
- Στην περίπτωση που δύο ή περισσότερες ξεχωριστές νέες εγκαταστάσεις εγκαθίστανται κατά τρόπο ώστε, κατά την κρίση των αρμόδιων αρχών, να είναι δυνατόν, λαμβανομένων υπόψη των τεχνικών και οικονομικών παραγόντων, τα καυσαέρια τους να απορρίπτονται από κοινή καπνοδόχο, το σύνολο των εγκαταστάσεων αυτών θεωρείται ως μια ενιαία μονάδα·
8. «μεικτή εστία»: κάθε εγκατάσταση καύσης που μπορεί να τροφοδοτείται ταυτόχρονα ή εναλλάξ με δύο ή περισσότερα είδη καυσίμων·
9. «νέα εγκατάσταση»: κάθε εγκατάσταση καύσης στην οποία η αρχική άδεια κατασκευής ή, ελλείψει της σχετικής διαδικασίας, η αρχική άδεια λειτουργίας χορηγήθηκε την 1η Ιουλίου 1987 ή μεταγενέστερα·
10. «υφιστάμενη εγκατάσταση»: κάθε εγκατάσταση καύσης στην οποία η αρχική άδεια κατασκευής ή, ελλείψει της σχετικής διαδικασίας, η αρχική άδεια λειτουργίας χορηγήθηκε πριν από την 1η Ιουλίου 1987·
11. «βιομάζα»: τα προϊόντα που αποτελούνται από οποιαδήποτε φυτική ύλη, εν όλω ή εν μέρει, από τη γεωργία ή τη δασοκομία, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο προκειμένου να ανακτηθεί το ενεργειακό της περιεχόμενο, καθώς και τα ακόλουθα απόβλητα που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο:
- α) φυτικά απόβλητα της γεωργίας ή της δασοκομίας·

⁽¹⁾ ΕΕ L 163 της 14.6.1989, σ. 32.⁽²⁾ ΕΕ L 203 της 15.7.1989, σ. 50.⁽³⁾ ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 34.

β) φυτικά απόβλητα της βιομηχανίας τροφίμων, εφόσον ανακτάται η εκλυόμενη θερμότητα·

γ) ινώδη φυτικά απόβλητα από την παραγωγή παρθένου χαρτοπολτού και την παραγωγή χαρτιού από χαρτοπολτό, εφόσον για τα απόβλητα αυτά εφαρμόζεται διαδικασία συναποτέφρωσης στον τόπο παραγωγής και ανακτάται η εκλυόμενη θερμότητα·

δ) απόβλητα φελλού·

ε) απόβλητα ξύλου εκτός από τα απόβλητα ξύλου που ενδέχεται να περιέχουν αλογονούχες οργανικές ενώσεις ή βαρέα μέταλλα ως αποτέλεσμα επεξεργασίας με συντηρητικά ξύλου ή ως αποτέλεσμα επίστρωσης, και τα οποία περιλαμβάνουν ιδίως απόβλητα ξύλου προερχόμενα από οικοδομές και κατεδαφίσεις·

12. «αεριοστρόβιλος»: κάθε περιστρεφόμενη μηχανή που μετατρέπει θερμική ενέργεια σε μηχανικό έργο και η οποία αποτελείται κυρίως από συμπίεστη, θερμική διάταξη, όπου το καύσιμο οξειδώνεται για να θερμάνει το φέρον ρευστό, και στρόβιλο·
13. «εξόχως απόκεντρες περιοχές»: Τα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα όσον αφορά τη Γαλλία, οι Αζόρες και η Μαδέρα όσον αφορά την Πορτογαλία και οι Κανάριοι Νήσοι όσον αφορά την Ισπανία.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν, το αργότερο έως την 1η Ιουλίου 1990, κατάλληλα προγράμματα για την προοδευτική μείωση των συνολικών ετήσιων εκπομπών που προέρχονται από τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις. Στα προγράμματα αυτά καθορίζονται τα σχετικά χρονοδιαγράμματα και η διαδικασία της εφαρμογής τους.

2. Σύμφωνα με τα προγράμματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη συνεχίζουν να συμμορφώνονται με τα ανώτατα όρια εκπομπών και τα αντίστοιχα ποσοστά μείωσης που καθορίζονται για το διοξείδιο του θείου στο παράρτημα I, στήλες 1 έως 6 και για τα οξείδια του αζώτου στο παράρτημα II, στήλες 1 έως 4, έως τις ημερομηνίες που ορίζουν τα παραρτήματα αυτά, και μέχρι να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 4 οι οποίες ισχύουν επί των υφισταμένων εγκαταστάσεων.

3. Κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης των προγραμμάτων, τα κράτη μέλη καθορίζουν επίσης τις συνολικές ετήσιες εκπομπές, σύμφωνα με το παράρτημα VIII μέρος Γ.

4. Αν, λόγω απροσδόκητης και ουσιαστικής μεταβολής της ζήτησης ενέργειας ή της διαθεσιμότητας ορισμένων καυσίμων ή ορισμένων γεννητριών, δημιουργηθεί σε κάποιο κράτος μέλος σοβαρή δυσκολία εφαρμογής του προγράμματος που έχει καταρτίσει δυνάμει της παραγράφου 1, η Επιτροπή, μετά από αίτηση του κράτους μέλους και βάσει του περιεχομένου αυτής της αίτησης, αποφασίζει την τροποποίηση, γι' αυτό το κράτος μέλος, των οριζόμενων στα παραρτήματα I και II ανωτάτων ορίων εκπομπής ή/και

ημερομηνιών και ανακοινώνει την απόφασή της στο Συμβούλιο και στα κράτη μέλη. Εντός τριών μηνών, τα κράτη μέλη μπορούν να προσφύγουν στο Συμβούλιο κατά της απόφασης της Επιτροπής. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, δύναται να λάβει διαφορετική απόφαση εντός τριών μηνών.

Άρθρο 4

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 17, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι κάθε άδεια κατασκευής ή, ελλείψει της σχετικής διαδικασίας, κάθε άδεια λειτουργίας μιας νέας εγκατάστασης για την οποία, κατά την αρμόδια αρχή, υποβάλλεται πλήρης αίτηση για χορήγηση άδειας πριν από 27 Νοεμβρίου 2002 και εφόσον η εν λόγω εγκατάσταση τεθεί σε λειτουργία το αργότερο 27 Νοεμβρίου 2003 περιλαμβάνει όρους σχετικά με την τήρηση των οριακών τιμών εκπομπής που καθορίζονται στο μέρος Α των παραρτημάτων III έως VII για το διοξείδιο του θείου, τα οξείδια του αζώτου και τον κονιορτό.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι κάθε άδεια για την κατασκευή ή, ελλείψει σχετικής διαδικασίας, για τη λειτουργία νέας εγκατάστασης εκτός των καλυπτομένων από την παράγραφο 1, περιλαμβάνει όρους σχετικά με την τήρηση των οριακών τιμών εκπομπής που καθορίζονται στο μέρος Β των παραρτημάτων III έως VII για το διοξείδιο του θείου, τα οξείδια του αζώτου και τον κονιορτό.

3. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 96/61/EK και της οδηγίας 96/62/EK του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 σχετικά με την εκτίμηση και την διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος ⁽¹⁾, τα κράτη μέλη, το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2008, οφείλουν να επιτύχουν σημαντικές μειώσεις των εκπομπών, είτε:

- α) λαμβάνοντας κατάλληλα μέτρα ώστε κάθε άδεια λειτουργίας υφιστάμενης εγκατάστασης να περιλαμβάνει όρους σχετικά με την τήρηση των οριακών τιμών εκπομπής που καθορίζονται για τις νέες εγκαταστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1· είτε
- β) εξασφαλίζοντας ότι οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις υπόκεινται στο εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών που αναφέρεται στην παράγραφο 6,

και εφαρμόζοντας, όπου πρέπει, τα άρθρα 5, 7 και 8.

4. Με την επιφύλαξη των οδηγιών 96/61/EK και 96/62/EK οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις μπορούν να εξαιρούνται από την υποχρέωση να συμμορφώνονται με τις αναφερόμενες στην παράγραφο 3 οριακές τιμές εκπομπών και από την ένταξή τους στο εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) ο φορέας εκμετάλλευσης υφιστάμενης εγκατάστασης, με έγγραφη δήλωσή του υποβαλλόμενη μέχρι την 30ή Ιουνίου 2004 το αργότερο στην αρμόδια αρχή, αναλαμβάνει την υποχρέωση να μην λειτουργήσει την εγκατάσταση περισσότερο από 20 000 ώρες λειτουργίας από την 1η Ιανουαρίου 2008 έως την 31 Δεκεμβρίου 2015 το αργότερο·

⁽¹⁾ EE L 296 της 21.11.1996, σ. 55.

β) ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να υποβάλλει ετησίως στην αρμόδια αρχή στοιχεία για τον μέχρι τότε χρόνο λειτουργίας και για τον μη χρησιμοποιηθέντα χρόνο λειτουργίας που απομένει μέχρι το τέλος της λειτουργικής ζωής της εγκατάστασης.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν την τήρηση οριακών τιμών εκπομπής και προθεσμιών εφαρμογής αυστηρότερων από εκείνες που ορίζονται στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 και στο άρθρο 10. Μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν και άλλους ρύπους καθώς και να επιβάλλουν συμπληρωματικές απαιτήσεις ή την προσαρμογή των εγκαταστάσεων στην τεχνική πρόοδο.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν, με την επιφύλαξη της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 96/61/ΕΚ, και λαμβάνοντας υπόψη το κόστος/όφελος καθώς και τις υποχρεώσεις τους δυνάμει της οδηγίας 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23 Οκτωβρίου 2001 για τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους ⁽¹⁾ και της οδηγίας 96/62/ΕΚ, να καθορίζουν και να εφαρμόζουν εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών για υφιστάμενες εγκαταστάσεις, λαμβάνοντας μεταξύ άλλων υπόψη τη συμμόρφωση με τα ανώτατα όρια όπως καθορίζονται στα παραρτήματα I και II.

Το εθνικό σχέδιο μείωσης των εκπομπών θα μειώνει τις ολικές ετήσιες εκπομπές οξειδίων του αζώτου (NO_x), διοξειδίου του θείου (SO₂) και κονιορτού των υφισταμένων εγκαταστάσεων στα επίπεδα που θα είχαν επιτευχθεί δια της εφαρμογής των οριακών τιμών εκπομπής που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις εν λειτουργία το 2000, (στις οποίες περιλαμβάνονται οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις που υποβάλλονται σε πρόγραμμα αποκατάστασης το 2000 εγκεκριμένο από την αρμόδια αρχή, για την τήρηση της μείωσης εκπομπών που επιβάλλεται από την εθνική νομοθεσία), και με βάση τον πραγματικό ετήσιο χρόνο λειτουργίας κάθε εγκατάστασης, το χρησιμοποιούμενο καύσιμο και τη θερμική ισχύ της, των οποίων λαμβάνεται ο μέσος όρος κατά την τελευταία πενταετία λειτουργίας μέχρι και το 2000.

Η παύση λειτουργίας μιας εγκατάστασης στα πλαίσια του εθνικού σχεδίου μείωσης εκπομπών δεν οδηγεί στην αύξηση των συνολικών ετήσιων εκπομπών από τις εναπομένουσες εγκαταστάσεις που καλύπτονται από το σχέδιο.

Σε καμία περίπτωση, το εθνικό σχέδιο μείωσης εκπομπών δεν πρέπει να εξαιρεί μια εγκατάσταση από τις διατάξεις της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της οδηγίας 96/61/ΕΚ.

Για τα εθνικά σχέδια μείωσης των εκπομπών εφαρμόζονται οι ακόλουθοι όροι:

- α) το σχέδιο για τη μείωση των εκπομπών περιλαμβάνει γενικούς και επί μέρους στόχους, μέτρα και χρονοδιαγράμματα για την επίτευξη αυτών των στόχων, καθώς και μηχανισμό παρακολούθησης·
- β) τα κράτη μέλη ανακοινώνουν το εθνικό τους σχέδιο για τη μείωση των εκπομπών στην Επιτροπή το αργότερο 27 Νοεμβρίου 2003·

γ) εντός εξαμήνου από την ανακοίνωση που αναφέρεται στο στοιχείο β), η Επιτροπή εκτιμά εάν το σχέδιο πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας παραγράφου. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι αυτό δεν συμβαίνει, ενημερώνει το κράτος μέλος και, εντός του επομένου τριμήνου, το κράτος μέλος ανακοινώνει τα τυχόν μέτρα που έχει λάβει για να εξασφαλίσει την τήρηση των απαιτήσεων της παρούσας παραγράφου·

δ) η Επιτροπή, το αργότερο 27 Νοεμβρίου 2002 εκπονεί κατευθυντήριες γραμμές προς υποβοήθηση των κρατών μελών κατά την κατάρτιση των σχεδίων τους.

7. Το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2004 και ανάλογα με την επιτευχθείσα πρόοδο ως προς την προστασία της ανθρώπινης υγείας και ως προς την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων της Κοινότητας σχετικά με την οξίνιση και την ποιότητα του αέρα σύμφωνα με την οδηγία 96/62/ΕΚ, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, στην οποία εκτιμάται:

- α) η ανάγκη για περαιτέρω μέτρα·
- β) οι ποσότητες βαρέων μετάλλων που εκπέμπονται από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης·
- γ) η σχέση κόστους/αποτελεσματικότητας και τα κόστη και τα οφέλη των περαιτέρω μειώσεων των εκπομπών στον τομέα των μεγάλων εγκαταστάσεων καύσης στα κράτη μέλη σε σύγκριση με άλλους τομείς·
- δ) το τεχνικώς και οικονομικώς εφικτό παρόμοιων μειώσεων των εκπομπών·
- ε) οι επιδράσεις στο περιβάλλον και την εσωτερική αγορά, αφενός των προδιαγραφών που τίθενται για τις μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης, περιλαμβανομένων και των διατάξεων που αφορούν τα εγχώρια στερεά καύσιμα, και αφετέρου της κατάστασης του ανταγωνισμού στην ενεργειακή αγορά·
- στ) οποιαδήποτε εθνικά σχέδια μείωσης των εκπομπών, τα οποία εκπονούν τα κράτη μέλη δυνάμει της παραγράφου 6.

Η Επιτροπή συμπεριλαμβάνει στην έκθεσή της κατάλληλη πρόταση για ενδεχόμενες προθεσμίες ή χαμηλότερες οριακές τιμές για την παρέκκλιση που προβλέπεται στην υποσημείωση 2 του παραρτήματος VI Α.

8. Η έκθεση που προβλέπεται στην παράγραφο 7 συνοδεύεται, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, από σχετικές προτάσεις, σύμφωνα με την οδηγία 96/61/ΕΚ.

Άρθρο 5

Κατά παρέκκλιση από το παράρτημα III:

1. Για τις εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος τουλάχιστον 400 MW των οποίων η ετήσια λειτουργία δεν υπερβαίνει τους ακόλουθους αριθμούς ωρών (κινητός μέσος όρος

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 22 της παρούσας έκδοσης της Επίσημης Εφημερίδας.

ανά πενταετία) ισχύει, για τις εκπομπές διοξειδίου του θείου, οριακή τιμή 800 mg/Nm³.

— έως την 31η Δεκεμβρίου 2015, 2 000 ώρες,

— από 1ης Ιανουαρίου 2016, 1 500 ώρες,

θα υπόκεινται σε οριακή τιμή εκπομπής διοξειδίου του θείου ίση με 800 mg/Nm³.

Η διάταξη αυτή δεν ισχύει για τις νέες εγκαταστάσεις οι οποίες λαμβάνουν άδεια σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2.

2. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999, το Βασίλειο της Ισπανίας μπορεί να χορηγεί άδεια για νέες εγκαταστάσεις με ονομαστική θερμική ισχύ τουλάχιστον 500 MW που θα χρησιμοποιούν εγχώρια ή εισαγόμενα στερεά καύσιμα, θα αρχίσουν να λειτουργούν πριν από το τέλος του 2005 και θα ανταποκρίνονται στις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) για τα εισαγόμενα στερεά καύσιμα, οριακή τιμή 800 mg/Nm³ για το εκπεμπόμενο διοξείδιο του θείου·
- β) για τα εγχώρια στερεά καύσιμα, ποσοστό αποθείωσης τουλάχιστον 60 %,

υπό τον όρο ότι η ολική επιτρεπόμενη ισχύς των εγκαταστάσεων αυτών, στις οποίες εφαρμόζεται η παρέκκλιση αυτή, δεν υπερβαίνει:

- 2 000 MWe για τις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν εγχώρια στερεά καύσιμα,
- για τις εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν εισαγόμενα στερεά καύσιμα, 7 500 MWe ή το 50 % του συνόλου της νέας ισχύος όλων των εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα και έχουν λάβει άδεια λειτουργίας μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1999, όποιο είναι

Άρθρο 6

Στην περίπτωση νέων εγκαταστάσεων για τις οποίες η άδεια χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 ή εγκαταστάσεων που καλύπτονται από το άρθρο 10, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι εξετάζεται η τεχνική και οικονομική σκοπιμότητα της συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας. Εφόσον η σκοπιμότητα αυτή επιβεβαιωθεί, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της αγοράς και της διανομής, οι εγκαταστάσεις αναπτύσσονται αναλόγως.

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι άδειες που αναφέρονται στο άρθρο 4 προβλέπουν διαδικασίες σχετικές με την ελαττωματική λειτουργία ή βλάβη του αντιρρυπαντικού εξοπλισμού. Σε περίπτωση βλάβης, η αρμόδια αρχή απαιτεί ιδίως από τον εκμεταλλεζόμενο φορέα να περιορίσει ή να διακόψει εντελώς τη λειτουργία της εγκατάστασης εφόσον η κανονική λειτουργία δεν αποκατασταθεί εντός 24 ωρών, ή να χρησιμοποιήσει καύσιμα χαμηλής ρύπανσης για τη λειτουργία της εγκατάστασης. Εν πάση περιπτώσει, η αρμόδια αρχή πρέπει να ενημερώνεται εντός 48 ωρών. Ουδέποτε η σωρευτική διάρκεια της λειτουργίας χωρίς τον αντιρρυπαντικό εξοπλισμό σε κάθε περίοδο 12 μηνών υπερβαίνει

τις 120 ώρες. Η αρμόδια αρχή δύναται να επιτρέπει παρεκκλίσεις από τα ανωτέρω όρια των 24 ωρών και των 120 ωρών σε περιπτώσεις όπου, κατά την κρίση της:

- α) είναι απόλυτα απαραίτητο να διατηρηθεί η παροχή ενέργειας·

ή

- β) η εγκατάσταση που έχει υποστεί βλάβη επρόκειτο να αντικατασταθεί για περιορισμένο χρονικό διάστημα από άλλη εγκατάσταση που θα προκαλούσε συνολική αύξηση των εκπομπών.

2. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέπει την αναστολή, για διάστημα έξι μηνών το πολύ, της υποχρέωσης τήρησης των οριακών τιμών εκπομπής που ορίζονται στο άρθρο 4 για το διοξείδιο του θείου όσον αφορά τις εγκαταστάσεις οι οποίες, για το σκοπό αυτό, χρησιμοποιούν κανονικά καύσιμο χαμηλής περιεκτικότητας σε θείο, όταν ο φορέας εκμετάλλευσης δεν είναι σε θέση να τηρήσει τις εν λόγω οριακές τιμές λόγω διακοπής του εφοδιασμού σε καύσιμα χαμηλής περιεκτικότητας σε θείο η οποία οφείλεται σε σοβαρή έλλειψη. Η Επιτροπή πρέπει να ενημερώνεται αμέσως για τις περιπτώσεις αυτές.

3. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέπει παρέκκλιση από την υποχρέωση τήρησης των οριακών τιμών εκπομπής οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 4 σε περιπτώσεις που μια εγκατάσταση, η οποία χρησιμοποιεί κανονικά αέριο καύσιμο και η οποία θα έπρεπε άλλως να είναι εξοπλισμένη με σύστημα καθαρισμού καυσαερίων, αναγκάζεται, κατ' εξαίρεση και για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τις 10 ημέρες εκτός εάν είναι απόλυτα απαραίτητο να διατηρηθεί η παροχή ενέργειας, να χρησιμοποιεί άλλα καύσιμα λόγω αιφνίδιας διακοπής του εφοδιασμού της με αέριο. Η αρμόδια αρχή ενημερώνεται αμέσως για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση που προκύπτει. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά με τις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο.

Άρθρο 8

1. Για εγκαταστάσεις με μεικτή εστία, η οποία συνεπάγεται την ταυτόχρονη χρησιμοποίηση δύο ή περισσότερων καυσίμων, κατά τη χορήγηση της άδειας κατ' άρθρο 4 παράγραφοι 1 ή 2, και για τέτοιες εγκαταστάσεις καλυπτόμενες από το άρθρο 4 παράγραφος 3 ή το άρθρο 10, οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν τις οριακές τιμές εκπομπής ως εξής:

- α) πρώτον, λαμβάνεται η οριακή τιμή εκπομπής για κάθε επί μέρους καύσιμο και ρύπο που αντιστοιχεί στην ονομαστική θερμική ισχύ της εγκατάστασης καύσης, όπως αναφέρεται στα παραρτήματα III έως VII·

- β) δεύτερον, καθορίζονται οι σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπής, οι οποίες λαμβάνονται πολλαπλασιάζοντας καθεμία από τις προαναφερόμενες επιμέρους οριακές τιμές επί την θερμική ισχύ κάθε καυσίμου και διαιρώντας το γινόμενο δια του αθροίσματος της θερμικής ισχύος όλων των καυσίμων·

γ) τρίτον, προστίθενται οι σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπής.

2. Στις μεικτές εστίες που χρησιμοποιούν, αποκλειστικώς ή με άλλα καύσιμα, τα κατάλοιπα απόσταξης ή μετατροπής της διύλισης του αργού πετρελαίου για ίδια κατανάλωση εφαρμόζονται οι διατάξεις για το καύσιμο που έχει την υψηλότερη οριακή τιμή εκπομπής (καθοριστικό καύσιμο), παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, αν κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της εγκατάστασης καύσης η θερμότητα που παράγει το καύσιμο αυτό είναι τουλάχιστον το 50 % του αθροίσματος της θερμικής ισχύος που παράγουν όλα τα καύσιμα.

Αν η αναλογία του καθοριστικού καυσίμου είναι κατώτερη του 50 %, η οριακή τιμή εκπομπής καθορίζεται ανάλογα με τη θερμότητα που παράγει κάθε ένα από τα καύσιμα, σε σχέση με το άθροισμα της θερμικής ισχύος όλων των καυσίμων, ως εξής:

α) πρώτον, λαμβάνεται η οριακή τιμή εκπομπής για κάθε επί μέρους καύσιμο και ρύπο, η οποία αντιστοιχεί στην ονομαστική θερμική ισχύ της εγκατάστασης καύσης, όπως αναφέρεται στα παραρτήματα III έως VII·

β) δεύτερον, υπολογίζεται η οριακή τιμή εκπομπής για το καθοριστικό καύσιμο (το καύσιμο με την υψηλότερη οριακή τιμή εκπομπής, βάσει των παραρτημάτων III έως VII ή, στην περίπτωση δύο καυσίμων με την ίδια οριακή τιμή εκπομπής, το καύσιμο με τη μεγαλύτερη θερμική ισχύ)· η τιμή αυτή λαμβάνεται πολλαπλασιάζοντας επί δύο την οριακή τιμή εκπομπής που καθορίζεται στα παραρτήματα III έως VII για το καύσιμο αυτό και αφαιρώντας από το γινόμενο την οριακή τιμή εκπομπής του καυσίμου με τη χαμηλότερη οριακή τιμή εκπομπής·

γ) τρίτον, καθορίζονται οι σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπής· οι τιμές αυτές λαμβάνονται πολλαπλασιάζοντας την υπολογιζόμενη οριακή τιμή εκπομπής του καθοριστικού καυσίμου επί τη θερμική ισχύ του καθοριστικού καυσίμου και πολλαπλασιάζοντας κάθε μία από τις άλλες επί μέρους οριακές τιμές εκπομπής επί θερμική ισχύ κάθε καυσίμου και διαιρώντας το γινόμενο του πολλαπλασιασμού δια του αθροίσματος της θερμικής ισχύος όλων των καυσίμων·

δ) τέταρτον, προστίθενται οι σταθμισμένες ως προς το καύσιμο οριακές τιμές εκπομπής.

3. Εναλλακτικά, αντί της οριζόμενης στην παράγραφο 2 τιμής, μπορούν να εφαρμόζονται οι ακόλουθες μέσες οριακές τιμές εκπομπής για το διοξείδιο του θείου (ανεξάρτητα από τον χρησιμοποιούμενο συνδυασμό καυσίμων):

α) για τις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3: 1 000 mg/Nm³, ως μέσος όρος για όλες αυτές τις εγκαταστάσεις εντός του διυλιστηρίου·

β) για τις νέες εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2: 600 mg/Nm³, ως μέσος όρος για όλες αυτές τις εγκαταστάσεις εντός του διυλιστηρίου, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων.

Οι αρμόδιες αρχές εξασφαλίζουν ότι η εφαρμογή της διάταξης αυτής δεν καταλήγει σε αύξηση των εκπομπών των υφιστάμενων εγκαταστάσεων.

4. Για εγκαταστάσεις με μεικτή εστία, η οποία χρησιμοποιεί εναλλάξ δύο ή περισσότερα καύσιμα, κατά τη χορήγηση της άδειας κατ' άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2, και για εγκαταστάσεις καλυπτόμενες από τα άρθρα 4 παράγραφος 3 ή 10 εφαρμόζονται οι οριακές τιμές εκπομπής των παραρτημάτων III έως VII οι οποίες αντιστοιχούν σε κάθε επί μέρους χρησιμοποιούμενο καύσιμο.

Άρθρο 9

Η απόρριψη των καυσαερίων των εγκαταστάσεων καύσης πραγματοποιείται κατά ελεγχόμενο τρόπο, μέσω καπνοδόχου. Η άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 4 και οι άδειες για εγκαταστάσεις καύσης που καλύπτονται από το άρθρο 10, καθορίζουν τις συνθήκες απόρριψης. Η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ιδίως ότι το ύψος της καπνοδόχου έχει υπολογιστεί κατά τρόπο ώστε να διαφυλάσσεται η υγεία και το περιβάλλον.

Άρθρο 10

Όταν μια εγκατάσταση καύσης αυξάνεται τουλάχιστον κατά 50 MW, οι οριακές τιμές εκπομπών, όπως ορίζονται στο μέρος Β των παραρτημάτων III έως VII, εφαρμόζονται για το νέο τμήμα της εγκατάστασης και καθορίζονται σε σχέση με τη θερμική ισχύ του συνόλου της εγκατάστασης. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφοι 2 και 3.

Σε περίπτωση που ο εκμεταλλεόμενος φορέας εγκατάστασης καύσης σχεδιάζει αλλαγή σύμφωνα με τα άρθρα 2 παράγραφος 10 στοιχείο β και 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 96/61/ΕΚ εφαρμόζονται τα όρια εκπομπής που καθορίζονται στο μέρος Β των παραρτημάτων III έως VII όσον αφορά το διοξείδιο του θείου, τα οξείδια του αζώτου και του κοινιοτού.

Άρθρο 11

Σε περίπτωση κατασκευής εγκαταστάσεων καύσης οι οποίες ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου κράτους μέλους, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι θα πραγματοποιηθεί κάθε κατάλληλη ενημέρωση και διαβούλευση, σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημόσιων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽¹⁾.

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να διασφαλίζουν, σύμφωνα με το παράρτημα VIII μέρος (Α), την παρακολούθηση των εκπομπών των εγκαταστάσεων καύσης οι οποίες εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία, καθώς και κάθε άλλης τιμής η οποία απαιτείται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Τα

⁽¹⁾ ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 73 της 14.3.1997, σ. 5).

κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν η παρακολούθηση αυτή να γίνεται με έξοδα του φορέα εκμετάλλευσης.

Άρθρο 13

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι ο φορέας εκμετάλλευσης ενημερώνει, μέσα σε εύλογες προθεσμίες, τις αρμόδιες αρχές για τα αποτελέσματα των συνεχών μετρήσεων, του ελέγχου του εξοπλισμού μέτρησης, των μεμονωμένων μετρήσεων, καθώς και για κάθε άλλη μέτρηση που πραγματοποιείται για να εκτιμηθεί κατά πόσο τηρείται η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

1. Στην περίπτωση συνεχών μετρήσεων, οι οριακές τιμές εκπομπών που ορίζονται στο μέρος Α των παραρτημάτων III έως VII λογίζονται ως τηρηθείσες εφόσον η εκτίμηση των αποτελεσμάτων δείχνει ότι, για τις ώρες λειτουργίας εντός ενός ημερολογιακού έτους:

- α) καμία μέση τιμή ανά ημερολογιακό μήνα δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπής και
- β) στην περίπτωση:
 - i) του διοξειδίου του θείου και του κονιορτού: το 97 % όλων των 48ωρων μέσων τιμών δεν υπερβαίνουν το 110 % των οριακών τιμών εκπομπής,
 - ii) των οξειδίων του αζώτου: το 95 % όλων των 48ωρων μέσων τιμών δεν υπερβαίνουν το 110 % των οριακών τιμών εκπομπής.

Οι περίοδοι που αναφέρονται στο άρθρο 7 καθώς και οι περίοδοι έναρξης και παύσης της λειτουργίας δεν λαμβάνονται υπόψη.

2. Σε περίπτωση που απαιτούνται μόνο ασυνεχείς μετρήσεις ή άλλες κατάλληλες διαδικασίες προσδιορισμού, οι οριακές τιμές εκπομπής που ορίζονται στα παραρτήματα III έως VII λογίζονται ως τηρηθείσες εφόσον τα αποτελέσματα καθημίας από τις σειρές μετρήσεων ή των άλλων διαδικασιών, που ορίζονται και καθορίζονται σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζουν οι αρμόδιες αρχές, δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπής.

3. Στις περιπτώσεις που αναφέρει το άρθρο 5 παράγραφοι 2 και 3, τα ποσοστά αποθείωσης λογίζονται ως τηρηθέντα εφόσον η εκτίμηση των μετρήσεων που γίνονται σύμφωνα με το παράρτημα VIII σημείο A.3 δείχνει ότι όλες οι μέσες τιμές ανά ημερολογιακό μήνα ή όλες οι κυλιόμενες μέσες μηνιαίες τιμές επιτυγχάνουν τα απαιτούμενα ποσοστά αποθείωσης.

Οι περίοδοι που αναφέρονται στο άρθρο 7 καθώς και οι περίοδοι έναρξης και παύσης της λειτουργίας δεν λαμβάνονται υπόψη.

4. Για τις νέες εγκαταστάσεις στις οποίες η άδεια χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, οι οριακές τιμές εκπομπών για ώρες λειτουργίας εντός ενός ημερολογιακού έτους λογίζονται ως επιτευχθείσες εφόσον:

- α) καμία επικυρωμένη ημερήσια μέση τιμή δεν υπερβαίνει τις σχετικές τιμές που ορίζονται στο μέρος Β των παραρτημάτων III έως VII, και

- β) το 95 % όλων των επικυρωμένων ωριαίων μέσων τιμών εντός του έτους δεν υπερβαίνει το 200 % των σχετικών τιμών του μέρους Β των παραρτημάτων III έως VII.

Οι «επικυρωμένες μέσες τιμές» καθορίζονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παράρτημα VIII, μέρος Α, παράγραφος 6.

Οι περίοδοι που αναφέρονται στο άρθρο 7 καθώς και οι περίοδοι έναρξης και παύσης της λειτουργίας δεν λαμβάνονται υπόψη.

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1990 για τα προγράμματα που καταρτίζουν σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1.

Το αργότερο ένα έτος μετά το τέλος των διάφορων φάσεων μείωσης των εκπομπών των υφισταμένων εγκαταστάσεων, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή περιληπτική έκθεση για τα αποτελέσματα της εφαρμογής των προγραμμάτων.

Επίσης, πρέπει να υποβάλλεται ενδιάμεση έκθεση στο μέσο κάθε φάσης.

2. Οι εκθέσεις της παραγράφου 1 παρέχουν μια γενική εικόνα:

- α) όλων των εγκαταστάσεων καύσης που εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία·
- β) των εκπομπών διοξειδίου του θείου και οξειδίων του αζώτου, εκφρασμένων σε τόνους ανά έτος, καθώς και ως συγκέντρωση των ουσιών αυτών στα καυσαέρια·
- γ) των μέτρων τα οποία έχουν ήδη ληφθεί ή των οποίων σχεδιάζεται η λήψη προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές, καθώς και της τυχόν επιλογής άλλων καυσίμων·
- δ) των μεταβολών του λειτουργικού σχήματος, οι οποίες έχουν ήδη πραγματοποιηθεί ή σχεδιάζονται·
- ε) των περιπτώσεων οριστικής παύσης λειτουργίας εγκαταστάσεων καύσης οι οποίες έχουν ήδη πραγματοποιηθεί ή σχεδιάζονται·
- στ) και, ενδεχομένως, των οριακών τιμών εκπομπής που έχουν επιβληθεί για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις στα πλαίσια των προγραμμάτων.

Για τον προσδιορισμό των ετήσιων εκπομπών και των συγκεντρώσεων των ρύπων στα καυσαέρια, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τα άρθρα 12, 13 και 14.

3. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το άρθρο 5 ή τους όρους της σημείωσης στο παράρτημα III ή τις υποσημειώσεις στο παράρτημα VI.A υποβάλλουν στην Επιτροπή ετησίως σχετική έκθεση.

Άρθρο 16

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις επιβαλλόμενες κυρώσεις για παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Οι κυρώσεις πρέπει να έχουν αποτελεσματικό, αναλογικό και αποτρεπτικό χαρακτήρα.

Άρθρο 17

1. Η οδηγία 88/609/ΕΟΚ καταργείται με ισχύ από την 27 Νοεμβρίου 2002 με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 ή των υποχρεώσεων των κρατών μελών σχετικά με τα χρονικά όρια για τη μεταφορά και την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας, τα οποία παρατίθενται στο παράρτημα ΙΧ.

2. Στην περίπτωση νέων μονάδων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας πριν από την 27 Νοεμβρίου 2002 όπως αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της παρούσας οδηγίας, το άρθρο 4, παράγραφος 1, το άρθρο 5, παράγραφος 2, το άρθρο 6, το άρθρο 15, παράγραφος 3, τα παραρτήματα ΙΙΙ, VI, VIII και το σημείο Α.2 του παραρτήματος ΙΧ της οδηγίας 88/609/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 94/66/ΕΚ, παραμένουν σε ισχύ έως την 1η Ιανουαρίου 2008, μετά την οποία καταργούνται.

3. Οι παραπομπές στην οδηγία 88/609/ΕΟΚ λογίζονται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος Χ.

Άρθρο 18

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν 27 Νοεμβρίου 2002. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Για υφιστάμενη εγκατάσταση, ή για νέα εγκατάσταση για την οποία χορηγείται άδεια σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, οι διατάξεις του παραρτήματος VIII σημείο Α.2 αρχίζουν να εφαρμόζονται από την 27 Νοεμβρίου 2004.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα κείμενα των διατάξεων εσωτερικού δικαίου, τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 19

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 20

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 23 Οκτωβρίου 2001.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

N. FONTAINE

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. NEYTS-UYTTEBROECK

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΑΝΩΤΑΤΑ ΟΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ SO₂ ΑΠΟ ΤΙΣ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Κράτος μέλος	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Εκπομπές SO ₂ από ΜΕΚ το 1980 (ktons)	Ανώτατο όριο εκπομπών (ktons/έτος)			% μείωση των εκπομπών έναντι του 1980			% μείωση σε σύγκριση με τις προσαρμοσμένες εκπομπές του 1980		
		Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 3	Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 3	Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 3
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Βέλγιο	530	318	212	159	- 40	- 60	- 70	- 40	- 60	- 70
Δανία	323	213	141	106	- 34	- 56	- 67	- 40	- 60	- 70
Γερμανία	2 225	1 335	890	668	- 40	- 60	- 70	- 40	- 60	- 70
Ελλάς	303	320	320	320	+ 6	+ 6	+ 6	- 45	- 45	- 45
Ισπανία	2 290	2 290	1 730	1 440	0	- 24	- 37	- 21	- 40	- 50
Γαλλία	1 910	1 146	764	573	- 40	- 60	- 70	- 40	- 60	- 70
Ιρλανδία	99	124	124	124	+ 25	+ 25	+ 25	- 29	- 29	- 29
Ιταλία	2 450	1 800	1 500	900	- 27	- 39	- 63	- 40	- 50	- 70
Λουξεμβούργο	3	1,8	1,5	1,5	- 40	- 50	- 60	- 40	- 50	- 50
Κάτω Χώρες	299	180	120	90	- 40	- 60	- 70	- 40	- 60	- 70
Πορτογαλία	115	232	270	206	+ 102	+ 135	+ 79	- 25	- 13	- 34
Ηνωμένο Βασίλειο	3 883	3 106	2 330	1 553	- 20	- 40	- 60	- 20	- 40	- 60
Αυστρία	90	54	36	27	- 40	- 60	- 70	- 40	- 60	- 70
Φινλανδία	171	102	68	51	- 40	- 60	- 70	- 40	- 60	- 70
Σουηδία	112	67	45	34	- 40	- 60	- 70	- 40	- 60	- 70

⁽¹⁾ Πρόσθετες εκπομπές ενδέχεται να προκύψουν λόγω του δυναμικού που αδειοδοτήθηκε την 1η Ιουλίου 1987 ή μεταγενέστερα.

⁽²⁾ Οι εκπομπές από εγκαταστάσεις καύσης στις οποίες χορηγήθηκε άδεια πριν από την 1η Ιουλίου 1987 αλλά που δεν είχαν λειτουργήσει ακόμα μέχρι την ημερομηνία αυτή και οι οποίες δεν έχουν ληφθεί υπόψη κατά τη θέσπιση των ανωτάτων ορίων εκπομπής που περιλαμβάνονται στο παρόν παράρτημα πρέπει να ανταποκρίνονται είτε στις απαιτήσεις που καθορίζει η παρούσα οδηγία για τις νέες εγκαταστάσεις είτε να συμπεριλαμβάνονται στις συνολικές εκπομπές από υφιστάμενες εγκαταστάσεις οι οποίες δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα ανώτατα όρια που καθορίζονται στο παρόν παράρτημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΑΝΩΤΑΤΑ ΟΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ NO_x ΑΠΟ ΤΙΣ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Κράτος μέλος	0	1	2	3	4	5	6
	Εκπομπές NO _x (ως NO ₂ των MEK 1980 (ktons)	Ανώτατα όρια εκπομπών NO _x (ktons/έτος)		% μείωση των εκπομπών έναντι του 1980		% μείωση σε σύγκριση με τις προσαρμοσμένες εκπομπές του 1980	
		Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 1	Στάδιο 2	Στάδιο 1	Στάδιο 2
		1993 ⁽¹⁾	1998	1993 ⁽¹⁾	1998	1993 ⁽¹⁾	1998
Βέλγιο	110	88	66	- 20	- 40	- 20	- 40
Δανία	124	121	81	- 3	- 35	- 10	- 40
Γερμανία	870	696	522	- 20	- 40	- 20	- 40
Ελλάς	36	70	70	+ 94	+ 94	0	0
Ισπανία	366	368	277	+ 1	- 24	- 20	- 40
Γαλλία	400	320	240	- 20	- 40	- 20	- 40
Ιρλανδία	28	50	50	+ 79	+ 79	0	0
Ιταλία	580	570	428	- 2	- 26	- 20	- 40
Λουξεμβούργο	3	2,4	1,8	- 20	- 40	- 20	- 40
Κάτω Χώρες	122	98	73	- 20	- 40	- 20	- 40
Πορτογαλία	23	59	64	+ 157	+ 178	- 8	0
Ηνωμένο Βασίλειο	1 016	864	711	- 15	- 30	- 15	- 30
Αυστρία	19	15	11	- 20	- 40	- 20	- 40
Φινλανδία	81	65	48	- 20	- 40	- 20	- 40
Σουηδία	31	25	19	- 20	- 40	- 20	- 40

⁽¹⁾ Τα κράτη μέλη μπορούν για τεχνικούς λόγους να καθυστερήσουν μέχρι δύο έτη εφαρμογή του σταδίου 1 για τη μείωση των εκπομπών NO_x, κοινοποιούν δε το γεγονός αυτό στην Επιτροπή εντός μηνός από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας.

⁽¹⁾ Πρόσθετες εκπομπές ενδέχεται να προκύψουν λόγω του δυναμικού που αδειοδοτήθηκε την 1η Ιουλίου 1987 ή μεταγενέστερα.

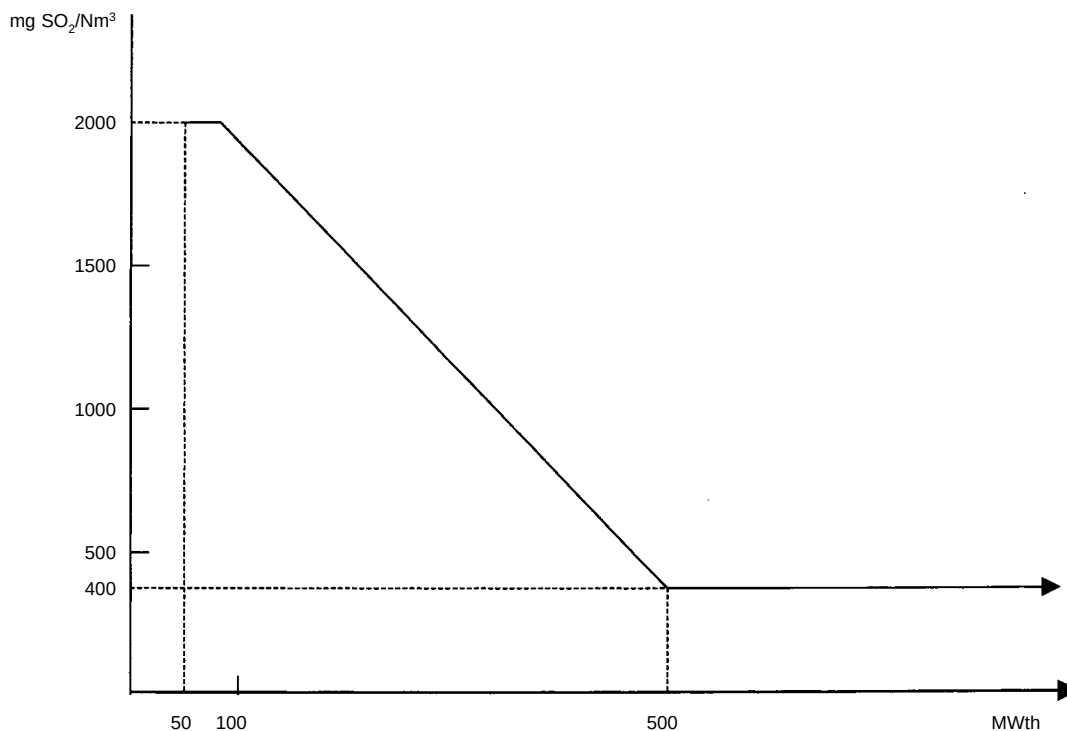
⁽²⁾ Οι εκπομπές από εγκαταστάσεις καύσης στις οποίες χορηγήθηκε άδεια πριν από την 1η Ιουλίου 1987 αλλά που δεν είχαν λειτουργήσει ακόμα μέχρι την ημερομηνία αυτή και οι οποίες δεν έχουν ληφθεί υπόψη κατά τη θέσπιση των ανωτάτων ορίων εκπομπής που περιλαμβάνονται στο παρόν παράρτημα πρέπει να ανταποκρίνονται είτε στις απαιτήσεις που καθορίζει η παρούσα οδηγία για τις νέες εγκαταστάσεις είτε να συμπεριλαμβάνονται στις συνολικές εκπομπές από υφιστάμενες εγκαταστάσεις οι οποίες δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα ανώτατα όρια που καθορίζονται στο παρόν παράρτημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ SO₂

Στερεά καύσιμα

- A. Οριακές τιμές εκπομπής SO₂ εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 6 %) που θα εφαρμόζονται σε νέες και σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3 αντίστοιχα:

Σημ.: Στην περίπτωση που οι ανωτέρω οριακές τιμές εκπομπής δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν λόγω των χαρακτηριστικών του καυσίμου, το ποσοστό αποθείωσης πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον στο 60 % για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος έως και 100 MWth, 75 % για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος από 100 MWth και λιγότερο ή ίσο με 300 MWth και στο 90 % για εγκαταστάσεις από 300 MWth. Για εγκαταστάσεις από 500 MWth, εφαρμόζεται ποσοστό αποθείωσης τουλάχιστον 94 % ή τουλάχιστον 92 % στην περίπτωση που, πριν την 1η Ιανουαρίου 2001, έχει ανατεθεί η τοποθέτηση ενός συστήματος αποθείωσης καπναερίου ή ενός εξοπλισμού εγχύσεως ασβέστου και οι σχετικές εργασίες έχουν ξεκινήσει.

- B. Οριακές τιμές εκπομπής SO₂ εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 6 %) που εφαρμόζονται σε νέες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων.

Τύπος καυσίμου	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	>300 MWth
Βιομάζα	200	200	200
Γενική περίπτωση	850	200 ⁽¹⁾	200

⁽¹⁾ Με εξαίρεση την περίπτωση των «εξόχως απόμακρων περιοχών» όπου ισχύει 850 έως 200 mg/Nm³ (γραμμική μείωση).

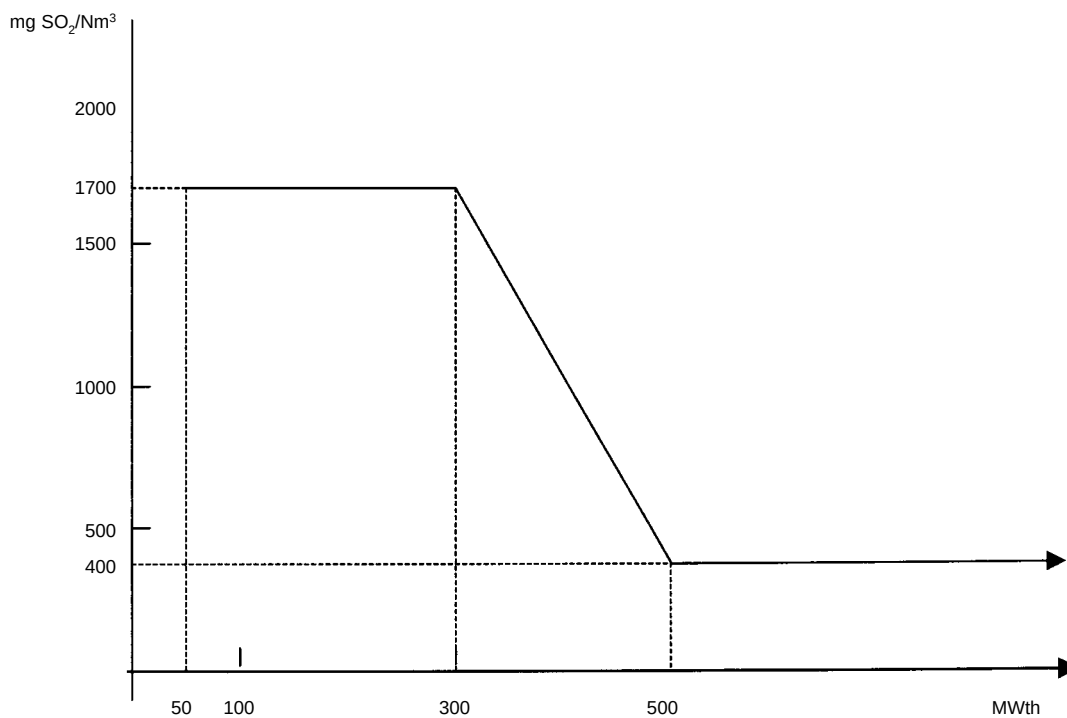
Σημ.: Στην περίπτωση που οι ανωτέρω οριακές τιμές εκπομπής δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν λόγω των χαρακτηριστικών του καυσίμου, οι εγκαταστάσεις πρέπει να επιτυγχάνουν 300mg/Nm³ SO₂, ή το ποσοστό αποθείωσης πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον στο 92 % για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος έως και 300 MWth, ενώ για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος μεγαλύτερης των 300 MWth, θα απαιτείται ποσοστό αποθείωσης τουλάχιστον 95 %, σε συνδυασμό με μέγιστη επιτρεπόμενη τιμή εκπομπής 400 mg/Nm³.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ SO₂

Υγρά καύσιμα

- A. Οριακές τιμές εκπομπής SO₂ εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 3 %) που εφαρμόζονται σε νέες και σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3 αντίστοιχα:

- B. Οριακές τιμές εκπομπής SO₂ εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 3 %) που εφαρμόζονται σε νέες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων

50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
850	400 έως 200 (γραμμική μείωση) ⁽¹⁾	200

⁽¹⁾ Με εξαίρεση την περίπτωση των «εξόχως απόμακρων περιοχών» όπου ισχύει 850 έως 200 mg/Nm³ (γραμμική μείωση).

Στην περίπτωση δύο εγκαταστάσεων ονομαστικής θερμικής ισχύος 250 MWth στην Κρήτη και στη Ρόδο, οι οποίες θα πρέπει να έχουν αδειοδοτηθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2007, εφαρμόζεται οριακή τιμή 1 700 mg/Nm³.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ SO₂

Αέρια καύσιμα

- A. Οριακές τιμές εκπομπής SO₂ εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 3 %) που εφαρμόζονται σε νέες και σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3 αντίστοιχα:

Τύπος καυσίμου	Οριακές τιμές (mg/Nm ³)
Αέρια καύσιμα εν γένει	35
Υγροποιημένο αέριο	5
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης προερχόμενα από αεριοποίηση καταλοίπων διυλιστηρίων, αέρια οπτανθρακοποιείων, αέρια υψικαμίνων	800
Αέρια από αεριοποίηση άνθρακα	(¹)

(¹) Το Συμβούλιο θα καθορίσει μεταγενέστερα τις οριακές τιμές εκπομπής που θα ισχύουν γι' αυτά τα αέρια, βάσει προτάσεων που θα καταρτίσει η Επιτροπή ανάλογα με την περαιτέρω τεχνική εμπειρία.

- B. Οριακές τιμές εκπομπής SO₂ εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 3 %) που εφαρμόζονται σε νέες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2:

Αέρια καύσιμα εν γένει	35
Υγροποιημένο αέριο	5
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης από κλιβάνους οπτανθρακοποιείων	400
Αέρια χαμηλής θερμογόνου δύναμης από υψικαμίνους	200

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ NO_x (μετρούμενες ως NO₂)

- A. Οριακές τιμές εκπομπής NO_x εκφρασμένες σε mg/Nm³ (περιεκτικότητα σε O₂: 6 % για τα στερεά και 3 % για τα υγρά και αέρια καύσιμα) που εφαρμόζονται στις νέες και τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3 αντίστοιχα:

Τύπος καυσίμου	Οριακές τιμές ⁽¹⁾ (mg/Nm ³)
Στερεά ⁽²⁾ ⁽³⁾ :	
50 έως 500 MWth:	600
>500 MWth:	500
Από 1ης Ιανουαρίου 2016	
50 έως 500 MWth:	600
>500 MWth:	200
Υγρά:	
50 έως 500 MWth:	450
>500MWth:	400
Αέρια	
50 έως 500 MWth:	300
>500 MWth:	200

⁽¹⁾ Με εξαίρεση την περίπτωση των «εξόχως απομακρυσμένων» όπου εφαρμόζονται οι ακόλουθες τιμές:

Στερεά γενικώς: 650

Στερεά με < 10 % πτητικές ουσίες: 1 300

Υγρά: 450

Αέρια: 350.

⁽²⁾ Μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2015 για εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος άνω των 500 MW, οι οποίες από το 2008 λειτουργούν κατ' ανώτατο όριο 2 000 ώρες ετησίως (κινητός μέσος όρος ανά πενταετία), ισχύουν τα εξής:

— στην περίπτωση εγκαταστάσεων που έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο α), ισχύει οριακή τιμή για τις εκπομπές οξειδίων του αζώτου (μετρούμενες σε NO₂) 600 mg/Nm³;

— στην περίπτωση εγκαταστάσεων που υπάγονται σε ένα εθνικό πρόγραμμα με βάση το άρθρο 4 παράγραφος 6, η συμβολή στο εθνικό πρόγραμμα πρέπει να αξιολογηθεί με βάση μια οριακή τιμή 600 mg/Nm³.

Από 1ης Ιανουαρίου 2016, για τις ως άνω εγκαταστάσεις που λειτουργούν κατ' ανώτατο όριο 1 500 ώρες ετησίως (κινητός μέσος όρος ανά πενταετία), ισχύει μια οριακή τιμή για τις εκπομπές οξειδίων του αζώτου (μετρούμενες σε NO₂) 450 mg/Nm³.

⁽³⁾ Μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2018 για εγκαταστάσεις που λειτουργούν κατά την περίοδο των 12 μηνών που λήγει την 1η Ιανουαρίου 2001 και συνεχίζουν να λειτουργούν με στερεά καύσιμα που περιέχουν λιγότερο από 10 % πτητικές ουσίες ισχύει μία οριακή τιμή 1 200 mg/Nm³.

- B. Οριακές τιμές εκπομπής NO_x εκφρασμένες σε mg/Nm^3 που εφαρμόζονται στις νέες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστρόβιλων

Στερεά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2 : 6 %)

Τύπος καυσίμου	50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
Βιομάζα	400	300	200
Γενική περίπτωση	400	200 ⁽¹⁾	200

⁽¹⁾ Με εξαίρεση την περίπτωση των «εξόχως απόμακρων περιοχών» όπου εφαρμόζονται 300 mg/Nm^3 .

Υγρά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2 : 3 %)

50 έως 100 MWth	100 έως 300 MWth	> 300 MWth
400	200 ⁽¹⁾	200

⁽¹⁾ Με εξαίρεση την περίπτωση των «εξόχως απόμακρων περιοχών» όπου εφαρμόζονται 300 mg/Nm^3 .

Στην περίπτωση δύο εγκαταστάσεων ονομαστικής θερμικής ισχύος 250 MWth στην Κρήτη και στη Ρόδο, οι οποίες θα πρέπει να έχουν αδειοδοτηθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2007, εφαρμόζεται οριακή τιμή 400 mg/Nm^3 .

Αέρια καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2 : 3 %)

	50 έως 300 MWth	> 300 MWth
Φυσικό αέριο (σημείωση 1)	150	100
Άλλα αέρια	200	200

Αεριοστρόβιλοι

Οριακές τιμές εκπομπής NO_x εκφρασμένες σε mg/Nm^3 (περιεκτικότητα σε O_2 : 15 %) εφαρμοστέες σε αεριοστρόβιλους ανοικτού κύκλου σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 (οι οριακές τιμές εφαρμόζονται μόνο για λειτουργία με φορτίο άνω του 70 %):

	> 50 MWth (θερμική ισχύς σε συνθήκες ISO)
Φυσικό αέριο (σημείωση 1)	50 (σημείωση 2)
Υγρά καύσιμα (σημείωση 3)	120
Αέρια καύσιμα (εκτός του φυσικού αερίου)	120

Οι αεριοστρόβιλοι για έκτακτη ανάγκη που λειτουργούν λιγότερο από 500 ώρες ανά έτος εξαιρούνται από τις ανωτέρω οριακές τιμές. Ο φορέας εκμετάλλευσης των εγκαταστάσεων αυτών υποχρεούται να υποβάλλει κάθε χρόνο στην αρμόδια αρχή στοιχεία για αυτόν τον χρησιμοποιημένο χρόνο.

Σημείωση 1: Το φυσικό αέριο είναι μεθάνιο που απαντάται στη φύση και περιέχει αδρανή και άλλα συστατικά σε αναλογία 20 % (κατ' όγκο) κατ' ανώτατο όριο.

Σημείωση 2: 75 mg/Nm^3 στις ακόλουθες περιπτώσεις, όπου η απόδοση του αεριοστρόβιλου καθορίζεται υπό συνθήκες βασικού φορτίου ISO:

- αεριοστρόβιλοι που χρησιμοποιούνται σε συστήματα συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού με συνολική απόδοση άνω του 75 %,
- αεριοστρόβιλοι που χρησιμοποιούνται σε εγκαταστάσεις συνδυασμένου κύκλου με μέση ετήσια συνολική ηλεκτρική απόδοση άνω του 55 %,
- αεριοστρόβιλοι που κινούν μηχανικά συστήματα.

Για τους αεριοστρόβιλους ανοικτού κύκλου που δεν ανήκουν σε καμία από τις ανωτέρω κατηγορίες αλλά έχουν απόδοση άνω του 35 % - προσδιοριζόμενη κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου - η οριακή τιμή εκπομπής είναι 50*η/35, όπου η είναι η απόδοση του αεριοστρόβιλου, εκφρασμένη σε ποσοστό επί τοις εκατό (και προσδιοριζόμενη κατά ISO υπό συνθήκες βασικού φορτίου).

Σημείωση 3: Αυτή η οριακή τιμή εκπομπής εφαρμόζεται μόνο στους αεριοστρόβιλους που καίνε ελαφρά και μεσαία κλάσματα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ ΚΟΝΙΟΡΤΟΥ

- A. Οριακές τιμές εκπομπής κονιορτού εκφρασμένες σε mg/Nm^3 (περιεκτικότητα σε O_2 : 6 % για στερεά καύσιμα, 3 % για υγρά και αέρια καύσιμα) που εφαρμόζονται στις νέες και τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 και 3 αντίστοιχα:

Τύπος καυσίμου	Ονομαστική θερμική ισχύς (MW)	Οριακή τιμή εκπομπής (mg/Nm^3)
Στερεά	≥ 500 < 500	50 ⁽²⁾ 100
Υγρά ⁽¹⁾	οποιαδήποτε εγκατάσταση	50
Αέρια	οποιαδήποτε εγκατάσταση	5 γενικά 10 για αέρια υψικαμίνων 50 για αέρια που παράγονται από τη χαλυβουργία και μπορούν να χρησιμοποιηθούν αλλού

⁽¹⁾ Οριακή τιμή εκπομπής $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ μπορεί να εφαρμοστεί σε εγκαταστάσεις ονομαστικής θερμικής ισχύος μικρότερης από 500 MWth οι οποίες καίνε υγρά καύσιμα με περιεκτικότητα τέφρας μεγαλύτερη από 0,06 %.

⁽²⁾ Οριακή τιμή εκπομπής $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ μπορεί να εφαρμοσθεί για εγκαταστάσεις που έχουν αδειοδοτηθεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 ονομαστικής θερμικής ισχύος μεγαλύτερης ή ίσης των 500 MW και οι οποίες χρησιμοποιούν στερεά καύσιμα με θερμικό περιεχόμενο μικρότερο από 5 800 kJ/kg (καθαρή θερμιδική αξία), υγρασία μεγαλύτερη από 45 % κατά βάρος, συνδυασμένη υγρασία και τέφρα μεγαλύτερη από 60 % κατά βάρος και οξείδιο του ασβεστίου μεγαλύτερο από 10 %.

- B. Οριακές τιμές εκπομπής κονιορτού εκφρασμένες σε mg/Nm^3 που εφαρμόζονται στις νέες εγκαταστάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των αεριοστροβίλων:

Στερεά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2 : 6 %)

50 έως 100 MWth	> 100 MWth
50	30

Υγρά καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2 : 3 %)

50 έως 100 MWth	> 100 MWth
50	30

Στην περίπτωση δύο εγκαταστάσεων ονομαστικής θερμικής ισχύος 250 MWth στην Κρήτη και τη Ρόδο, οι οποίες θα πρέπει να έχουν αδειοδοτηθεί πριν από την 31η Δεκεμβρίου 2007, εφαρμόζεται η οριακή τιμή εκπομπής $50 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Αέρια καύσιμα (περιεκτικότητα σε O_2 : 3 %)

Γενικός κανόνας	5
Αέρια υψικαμίνων	10
Αέρια που παράγονται από τη χαλυβουργία και μπορούν να χρησιμοποιηθούν αλλού	30

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΜΕΘΟΔΟΙ ΜΕΤΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ

Α. Διαδικασίες μέτρησης και εκτίμησης των εκπομπών από εγκαταστάσεις καύσης

1. Μέχρι την 27η Νοεμβρίου 2004

Οι συγκεντρώσεις SO_2 , κωνιορτού και NO_x αποτελούν αντικείμενο συνεχών μετρήσεων στην περίπτωση των νέων εγκαταστάσεων που λαμβάνουν άδεια κατ' άρθρο 4 παράγραφος 1, με ονομαστική θερμική ισχύ μεγαλύτερη των 300 MW. Ωστόσο, η παρακολούθηση του SO_2 και του κωνιορτού μπορεί να περιορίζεται σε ασυνεχείς μετρήσεις ή άλλες κατάλληλες διαδικασίες προσδιορισμού, εφόσον με αυτές τις μετρήσεις ή διαδικασίες, που πρέπει να έχουν επαληθευθεί και εγκριθεί από την αρμόδια αρχή, είναι δυνατός ο προσδιορισμός των συγκεντρώσεων.

Στην περίπτωση νέων εγκαταστάσεων που λαμβάνουν άδεια κατ' άρθρο 4 παράγραφος 1 και που δεν καλύπτονται από το πρώτο εδάφιο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν να γίνονται συνεχείς μετρήσεις για τους τρεις αυτούς ρύπους όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο. Αν δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις, χρησιμοποιούνται τακτικά για τον προσδιορισμό της ποσότητας των προαναφερομένων ρύπων, που περιέχεται στις εκπομπές, ασυνεχείς μετρήσεις ή κατάλληλες μέθοδοι προσδιορισμού, οι οποίες έχουν εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές.

2. Από την 27η Νοεμβρίου 2002 και με την επιφύλαξη του άρθρου 18 παράγραφος 2.

Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν συνεχείς μετρήσεις των συγκεντρώσεων SO_2 , NO_x και κωνιορτού στα καυσαέρια που προέρχονται από όλες τις εγκαταστάσεις καύσης με ονομαστική θερμική ισχύ 100 MW και άνω.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, είναι δυνατό να μην απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- για τις εγκαταστάσεις καύσης με υπολειπόμενη διάρκεια ζωής μικρότερη από 10 000 ώρες λειτουργίας,
- για το SO_2 και τον κωνιορτό που προέρχονται από λέβητες που καίουν φυσικό αέριο ή από αεριοστροβίλους που καίουν φυσικό αέριο.
- για το SO_2 που προέρχεται από αεριοστροβίλους ή από λέβητες που καίουν πετρέλαιο γνωστής περιεκτικότητας σε θείο σε περιπτώσεις που δεν υπάρχει εξοπλισμός αποθείωσης,
- για το SO_2 που προέρχεται από λέβητες που καίουν βιομάζα, εάν ο εκμεταλλευόμενος φορέας μπορεί να αποδείξει ότι οι εκπομπές SO_2 δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να υπερβούν τις ορισθείσες οριακές τιμές εκπομπής.

Στις περιπτώσεις όπου δεν απαιτούνται συνεχείς μετρήσεις, εκτελούνται μεμονωμένες μετρήσεις τουλάχιστον ανά εξάμηνο. Αντ' αυτών επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση της ποσότητας των προαναφερομένων ρύπων που περιέχεται στις εκπομπές, κατάλληλες μέθοδοι προσδιορισμού, οι οποίες πρέπει να έχουν επαληθευθεί και εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές. Στις εν λόγω διαδικασίες εφαρμόζονται τα σχετικά πρότυπα CEN, μόλις είναι διαθέσιμα. Αν δεν υπάρχουν διαθέσιμα πρότυπα CEN, εφαρμόζονται πρότυπα ISO, εθνικά ή διεθνή πρότυπα που διασφαλίζουν την παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας.

3. Στην περίπτωση εγκαταστάσεων που πρέπει να συμμορφώνονται με τα ποσοστά αποθείωσης του άρθρου 5 παράγραφοι 2 και 3 και του παραρτήματος III, εφαρμόζονται οι απαιτήσεις σχετικά με τις μετρήσεις των εκπομπών SO_2 της παραγράφου 2 του προκειμένου σημείου. Πρέπει επίσης να παρακολουθείται τακτικά η περιεκτικότητα σε θείο του καυσίμου που εισέρχεται στα συστήματα της εγκατάστασης καύσης.
4. Στην περίπτωση ουσιωδών μεταβολών ως προς το χρησιμοποιούμενο καύσιμο ή τον τρόπο λειτουργίας των εγκαταστάσεων, πρέπει να ενημερώνονται σχετικά οι αρμόδιες αρχές. Οι εν λόγω αρχές αποφασίζουν αν οι απαιτήσεις σχετικά με την παρακολούθηση που προβλέπονται στην παράγραφο 2 εξακολουθούν να επαρκούν ή αν χρειάζεται να αναπροσαρμοστούν.
5. Οι συνεχείς μετρήσεις που εκτελούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2 περιλαμβάνουν τις λειτουργικές παραμέτρους της σχετικής διαδικασίας, όπως την περιεκτικότητα σε οξυγόνο, τη θερμοκρασία, την πίεση και την περιεκτικότητα σε υδρατμούς. Η συνεχής μέτρηση της περιεκτικότητας των καυσαερίων σε υδρατμούς δεν είναι απαραίτητη, εφόσον το δείγμα καυσαερίων έχει ξηρανθεί πριν από την ανάλυση των εκπομπών.

Εκτελούνται αντιπροσωπευτικές μετρήσεις, δηλαδή δειγματοληψία και ανάλυση, των σχετικών ρύπων και των παραμέτρων της διεργασίας καθώς και των μεθόδων αναφοράς για τις μετρήσεις, με σκοπό τη βαθμονόμηση των αυτόματων συστημάτων μετρήσεων σύμφωνα με τα πρότυπα CEN, μόλις είναι διαθέσιμα. Αν δεν υπάρχουν διαθέσιμα πρότυπα CEN, εφαρμόζονται πρότυπα ISO, εθνικά ή διεθνή πρότυπα που διασφαλίζουν την παροχή δεδομένων ισοδύναμης επιστημονικής ποιότητας.

Τα συστήματα συνεχούς μέτρησης ελέγχονται τουλάχιστον ετησίως με παράλληλες μετρήσεις με τις μεθόδους αναφοράς.

6. Οι τιμές των διαστημάτων εμπιστοσύνης 95 % του αποτελέσματος μιας μεμονωμένης μέτρησης δεν υπερβαίνουν τα ακόλουθα ποσοστά των οριακών τιμών εκπομπών:

Διοξείδιο του θείου	20 %
Οξείδια του αζώτου	20 %
Κονιορτός	30 %

Οι επικυρωμένες ωριαίες και ημερήσιες μέσες τιμές προσδιορίζονται με βάση τις μετρημένες έγκυρες ωριαίες μέσες τιμές, μετά την αφαίρεση της τιμής του διαστήματος εμπιστοσύνης που ορίζεται ανωτέρω.

Οι ημέρες κατά τις οποίες περισσότερες από τρεις ωριαίες μέσες τιμές είναι άκυρες, λόγω ελαττωματικής λειτουργίας ή συντήρησης του συστήματος συνεχούς μέτρησης, ακυρώνονται. Εάν στη διάρκεια ενός έτους έχουν ακυρωθεί περισσότερες από 10 ημέρες για τέτοιους λόγους, η αρμόδια αρχή απαιτεί από το φορέα εκμετάλλευσης να λάβει κατάλληλα μέτρα για τη βελτίωση της αξιοπιστίας του συστήματος συνεχούς παρακολούθησης.

B. Προσδιορισμός των συνολικών ετήσιων εκπομπών των εγκαταστάσεων καύσης

Μέχρι και το 2003 ο προσδιορισμός των συνολικών ετήσιων εκπομπών SO₂ και NO_x από νέες εγκαταστάσεις καύσης γνωστοποιείται στις αρμόδιες αρχές. Όταν χρησιμοποιείται η συνεχής παρακολούθηση, ο φορέας εκμετάλλευσης αθροίζει, χωριστά για κάθε ρύπο, τη μάζα του καθημερινώς εκπεμπόμενου ρύπου, με βάση τις ογκομετρικές παροχές των καυσασερίων. Όταν δεν χρησιμοποιείται η συνεχής παρακολούθηση, προσδιορίζονται εκ μέρους του εν λόγω φορέα, και σύμφωνα με τις απαιτήσεις των αρμόδιων αρχών με βάση τις διατάξεις του σημείου A.1, εκτιμήσεις για τις συνολικές ετήσιες εκπομπές.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις συνολικές ετήσιες εκπομπές SO₂ και NO_x των νέων εγκαταστάσεων ταυτόχρονα με την ανακοίνωση που απαιτείται σύμφωνα με το σημείο Γ.3 σχετικά με τις συνολικές ετήσιες εκπομπές των υφιστάμενων εγκαταστάσεων καύσης.

Από το 2004 και για κάθε επόμενο έτος, τα κράτη μέλη καθιερώνουν απογραφή των εκπομπών SO₂, NO_x και κονιορτού όλων των εγκαταστάσεων καύσης με ονομαστική θερμική ισχύ 50 MW και άνω. Για κάθε εγκατάσταση που λειτουργεί σε δεδομένη τοποθεσία υπό τον έλεγχο ενός φορέα εκμετάλλευσης, η αρμόδια αρχή συγκεντρώνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- συνολικές ετήσιες εκπομπές SO₂, NO_x και κονιορτού (ως ολικά αιωρούμενα σωματίδια),
- συνολικές ετήσιες εισροές ενέργειας σε σχέση με την καθαρή θερμιδική ισχύ, κατανεμημένες σε πέντε κατηγορίες καυσίμου: βιομάζα, άλλα στερεά καύσιμα, υγρά καύσιμα, φυσικό αέριο, άλλα αέρια.

Ανά τριετία και εντός δώδεκα μηνών από τη λήξη της τριετούς περιόδου αναφοράς, κοινοποιείται στην Επιτροπή σύνοψη των αποτελεσμάτων αυτής της απογραφής, στην οποία αναφέρονται χωριστά οι εκπομπές από διυλιστήρια. Τα ετήσια αναλυτικά στοιχεία ανά εγκατάσταση τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής, εφόσον ζητηθούν. Η Επιτροπή διαθέτει στα κράτη μέλη σύνοψη της σύγκρισης και της αξιολόγησης των εθνικών απογραφών εντός δώδεκα μηνών από την παραλαβή τους.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή, για πρώτη φορά την 1η Ιανουαρίου 2008 και στη συνέχεια ετησίως, σχετικά με τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις που έχουν δηλωθεί ως επιλέξιμες δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 4. Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται από στοιχεία για τον μέχρι τότε χρόνο λειτουργίας και για τον μη χρησιμοποιηθέντα χρόνο λειτουργίας που απομένει μέχρι το τέλος της λειτουργικής ζωής της εγκατάστασης.

Γ. Προσδιορισμός των συνολικών ετήσιων εκπομπών από υφιστάμενες εγκαταστάσεις μέχρι και το 2003

1. Από το 1990 και για κάθε επόμενο έτος μέχρι και το 2003, τα κράτη μέλη διενεργούν πλήρη απογραφή των εκπομπών SO₂ και NO_x από τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις:
 - ξεχωριστά για κάθε εγκατάσταση άνω των 300 MWth και για τα διυλιστήρια,
 - συνολικά για όλες τις άλλες εγκαταστάσεις καύσης στις οποίες εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία.
2. Η μεθοδολογία που θα χρησιμοποιηθεί για τις απογραφές αυτές θα είναι σύμφωνη με εκείνη που χρησιμοποιήθηκε για τον προσδιορισμό των εκπομπών SO₂ και NO_x από εγκαταστάσεις καύσης το 1980.
3. Τα αποτελέσματα της απογραφής αυτής κοινοποιούνται στην Επιτροπή σε κατάλληλα ενοποιημένη μορφή μέσα σε εννέα μήνες από το τέλος του έτους το οποίο αφορούν. Η μεθοδολογία που θα χρησιμοποιηθεί για την πραγματοποίηση αυτών των απογραφών εκπομπών και οι αναλυτικές βασικές πληροφορίες διαβιβάζονται στην Επιτροπή εφόσον αυτή το ζητήσει.
4. Η Επιτροπή οργανώνει συστηματική σύγκριση αυτών των εθνικών απογραφών και υποβάλλει ενδεχομένως στο Συμβούλιο προτάσεις με προοπτική την εναρμόνιση των μεθοδολογιών απογραφής των εκπομπών, για τις ανάγκες της αποτελεσματικής εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX

ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΤΗΘΕΙΣΑΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

(αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1)

Οδηγία	Χρονικά όρια για τη μεταφορά	Χρονικά όρια για την εφαρμογή
88/609/ΕΟΚ (ΕΕ L 336 της 7.12.1988, σ. 1)	30 Ιουνίου 1990	1 Ιουλίου 1990 31 Δεκεμβρίου 1990 31 Δεκεμβρίου 1993 31 Δεκεμβρίου 1998 31 Δεκεμβρίου 2003
94/66/ΕΚ (ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 83)	24 Ιουνίου 1995	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

(αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3)

Παρούσα οδηγία	Οδηγία 88/609/ΕΟΚ
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 3	Άρθρο 3
Άρθρο 4 παράγραφος 1	Άρθρο 4 παράγραφος 1
Άρθρο 4 παράγραφος 2, 3 και 4	
Άρθρο 4 παράγραφος 5	Άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 6, 7 και 8	
Άρθρο 5	Άρθρο 5
	Άρθρο 6
Άρθρο 6	
Άρθρο 7	Άρθρο 8
Άρθρο 8	Άρθρο 9
Άρθρο 9	Άρθρο 10
Άρθρο 10	Άρθρο 11
Άρθρο 11	Άρθρο 12
Άρθρο 12	Άρθρο 13 παράγραφος 1
Άρθρο 13	Άρθρο 14
Άρθρο 14	Άρθρο 15
Άρθρο 15 παράγραφος 1, 2 και 3	Άρθρο 16 παράγραφος 1, 2 και 4
Άρθρο 16	
Άρθρο 17	
Άρθρο 18 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο και παράγραφος 3	Άρθρο 17 παράγραφος 1 και 2
Άρθρο 18 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, παράγραφος 2 και άρθρο 19	
Άρθρο 20	Άρθρο 18
Παραρτήματα I έως VIII	Παραρτήματα I έως IX
Παραρτήματα IX και X	—

ΟΔΗΓΙΑ 2001/81/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 23ης Οκτωβρίου 2001****σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽³⁾,

αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽⁴⁾, υπό το πρίσμα του κοινού σχεδίου που εγκρίθηκε από την επιτροπή συνδιαλλαγής στις 2 Αυγούστου 2001,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η γενική προσέγγιση και στρατηγική του πέμπτου προγράμματος δράσεως για το περιβάλλον που εγκρίθηκε με ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνεληθόντων στα πλαίσια του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με κοινοτικό πρόγραμμα πολιτικής και δράσης για το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη ⁽⁵⁾, θέτει το στόχο της μη υπέρβασης των κρίσιμων φορτίων και επιπέδων για την οξίνιση στην Κοινότητα. Το πρόγραμμα προβλέπει ότι το κοινό θα πρέπει να προστατεύεται αποτελεσματικά από κινδύνους λόγω της ρύπανσης του αέρα και ότι για τα επιτρεπόμενα επίπεδα ρύπανσης θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η προστασία του περιβάλλοντος. Επίσης το πρόγραμμα απαιτεί ότι οι κατευθυντήριες γραμμές της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (ΠΟΥ) θα πρέπει να καταστούν υποχρεωτικές σε κοινοτικό επίπεδο.

(2) Τα κράτη μέλη έχουν υπογράψει το Πρωτόκολλο του Göteborg της 1ης Δεκεμβρίου 1999 της Σύμβασης της Οικονομικής επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη σχετικά με τη διασυννοική ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση, το οποίο προβλέπει στην καταπολέμηση της οξίνισης, του ευτροφισμού και του όζοντος σε επίπεδο εδάφους.

(3) Η απόφαση αριθ. 2179/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1998 περί αναθεώρησης του προγράμματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με την πολιτική και τη δράση για το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη «Στόχος η αειφορία» ⁽⁶⁾ προσδιόρισε ότι θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην ανάπτυξη και την εφαρμογή στρατηγικής με στόχο τη μη υπέρβαση των κρίσιμων φορτίων σε ό,τι αφορά την έκθεση σε ατμοσφαιρικούς ρύπους που προκαλούν οξίνιση, ευτροφισμό και φωτοχημικές αντιδράσεις.

(4) Σύμφωνα με την οδηγία 92/72/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Σεπτεμβρίου 1992 σχετικά με την ατμοσφαιρική ρύπανση από το όζον ⁽⁷⁾, η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση για την εκτίμηση της φωτοχημικής ρύπανσης στην Κοινότητα, συνοδευόμενη από οποιαδήποτε πρόταση κρίνει αναγκαία σχετικά με τον έλεγχο της ρύπανσης της ατμόσφαιρας από το όζον σε επίπεδο εδάφους και, εάν χρειάζεται, για τη μείωση των εκπομπών των προδρόμων ουσιών του όζοντος.

(5) Σημαντικές περιοχές της Κοινότητας εκτίθενται σε αποθέσεις ουσιών που προκαλούν οξίνιση και ευτροφισμό σε επίπεδα που έχουν δυσμενείς επιδράσεις στο περιβάλλον. Σε όλα τα κράτη μέλη, σημειώνεται σημαντική υπέρβαση των κατευθυντήριων τιμών που έχει ορίσει η ΠΟΥ για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και της χλωρίδας από τη φωτοχημική ρύπανση.

(6) Συνεπώς, θα πρέπει να εξαλειφθούν βαθμιαία οι υπερβάσεις των κρίσιμων φορτίων και να τηρηθούν τα κατευθυντήρια επίπεδα.

(7) Προς το παρόν δεν είναι τεχνικά εφικτή η επίτευξη των μακροπρόθεσμων στόχων για την εξάλειψη των δυσμενών επιδράσεων της οξίνισης και για τη μείωση της έκθεσης του ανθρώπου και του περιβάλλοντος στο όζον σε επίπεδο εδάφους στο επίπεδο των κατευθυντήριων τιμών της ΠΟΥ. Είναι επομένως αναγκαίο να προσδιοριστούν ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι για την οξίνιση και τη ρύπανση από το όζον σε επίπεδα εδάφους, στους οποίους να βασίζονται τα απαραίτητα μέτρα για τη μείωση της ρύπανσης αυτού του είδους.

(8) Για τους ενδιάμεσους περιβαλλοντικούς στόχους και τα μέτρα για την επίτευξή τους θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η τεχνική εφικτότητα και η σχέση κόστους/οφέλους. Τα μέτρα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οποιαδήποτε αναλαμβανόμενη δράση είναι αποτελεσματική σε συνάρτηση με το κόστος για το σύνολο της Κοινότητας και θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη να αποφευχθεί υπερβολικό κόστος για οποιοδήποτε μεμονωμένο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 56 Ε της 29.2.2000, σ. 34.

⁽²⁾ ΕΕ C 51 της 23.2.2000, σ. 11.

⁽³⁾ ΕΕ C 317 της 6.11.2000, σ. 35.

⁽⁴⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Μαρτίου 2000 (ΕΕ C 377 της 29.12.2000, σ. 159), κοινή θέση του Συμβουλίου της 7ης Νοεμβρίου 2000 (ΕΕ C 375 της 28.12.2000, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαρτίου 2001 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001 και απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 138 της 17.5.1993, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 275 της 10.10.1998, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 297 της 13.10.1992, σ. 1.

- (9) Η διαμεθοριακή ρύπανση συμβάλλει στην οξίνιση, στον ευτροφισμό του εδάφους και στο σχηματισμό όζοντος σε επίπεδο εδάφους, η μείωση των οποίων απαιτεί συντονισμένη κοινοτική δράση.
- (10) Η μείωση των εκπομπών ρύπων που προκαλούν οξίνιση και η μείωση της έκθεσης στο όζον σε επίπεδο εδάφους θα οδηγήσουν επίσης σε μείωση του ευτροφισμού του εδάφους.
- (11) Η ύπαρξη μιας σειράς εθνικών ανώτατων ορίων για κάθε κράτος μέλος για τις εκπομπές διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου, πτητικών οργανικών ενώσεων και αμμωνίας αποτελεί έναν οικονομικά αποτελεσματικό τρόπο επίτευξης των ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων. Τα ανώτατα όρια εκπομπών θα παράσχουν στην Επιτροπή και τα κράτη μέλη ευελιξία όσον αφορά τον καθορισμό του τρόπου συμμόρφωσης με αυτά.
- (12) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι υπεύθυνα για την εφαρμογή μέτρων συμμόρφωσης με τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών. Είναι αναγκαίο να εκτιμάται η πρόοδος ως προς τη συμμόρφωση με τα ανώτατα όρια. Θα πρέπει συνεπώς να εκπονηθούν και να ανακοινωθούν στην Επιτροπή εθνικά προγράμματα για τη μείωση των εκπομπών, τα οποία θα πρέπει να περιλαμβάνουν πληροφορίες για τα ληφθέντα ή τα υπό εξέταση μέτρα για την συμμόρφωση προς τα ανώτατα όρια.
- (13) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως εκτίθεται στο άρθρο 5 της συνθήκης και λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, την αρχή της προφύλαξης, ο στόχος της οδηγίας, ήτοι ο περιορισμός των εκπομπών ρύπων που προκαλούν οξίνιση και ευτροφισμό και των προδρόμων του όζοντος, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη λόγω του διασυννοριακού χαρακτήρα της ρύπανσης και δύναται συνεπώς να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη αυτών των στόχων.
- (14) Απαιτείται έγκαιρη ανασκόπηση της προόδου που σημειώνεται στα κράτη μέλη ως προς την επίτευξη των ανώτατων ορίων εκπομπών, καθώς και ανασκόπηση του βαθμού στον οποίο η τήρηση των ανωτάτων ορίων αναμένεται να ικανοποιήσει ενδιάμεσους στόχους για την Κοινότητα στο σύνολό της. Η ανασκόπηση θα πρέπει να θεωρεί επίσης την επιστημονική και τεχνική πρόοδο, τις εξελίξεις στην κοινοτική νομοθεσία και τις εκτός Κοινότητας μειώσεις εκπομπών, με έμφαση στην πρόοδο που έχει επιτευχθεί, μεταξύ άλλων, από τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες. Στην ανασκόπηση, η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει περαιτέρω και το κόστος και το όφελος των ανωτάτων ορίων εκπομπής, συμπεριλαμβανομένης της αποτελεσματικότητάς τους από πλευράς κόστους, τα οριακά κόστη και οφέλη, την κοινωνικοοικονομική επίπτωση και τις τυχόν επιπτώσεις επί της ανταγωνιστικότητας. Θα πρέπει, τέλος, να εξετάσει τους περιορισμούς στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.
- (15) Η Επιτροπή θα πρέπει για το σκοπό αυτό, να συντάξει έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο και να προτείνει, εφόσον το θεωρήσει απαραίτητο, κατάλληλες τροποποιήσεις της παρούσας οδηγίας λαμβάνοντας υπόψη την επίδραση κάθε σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας, η οποία, μεταξύ άλλων, θέτει όρια και προδιαγραφές προϊόντων για τις σχετικές πηγές εκπομπών, καθώς επίσης και των διεθνών κανονισμών σχετικά με τις εκπομπές πλοίων και αεροσκαφών.
- (16) Οι θαλάσσιες μεταφορές συντελούν σημαντικά τόσο στις εκπομπές διοξειδίου του θείου και οξειδίων του αζώτου όσο και στις συγκεντρώσεις και την απόθεση ατμοσφαιρικών ρύπων στην Κοινότητα. Οι εκπομπές αυτές θα πρέπει συνεπώς να μειωθούν. Το άρθρο 7 παράγραφος 3, της οδηγίας 1999/32/ΕΚ του Συμβουλίου της 26 Απριλίου 1999 σχετικά με τη μείωση της περιεκτικότητας ορισμένων υγρών καυσίμων σε θείο και για την τροποποίηση της οδηγίας 93/12/ΕΟΚ ⁽¹⁾, απαιτεί από την Επιτροπή να εξετάσει ποια μέτρα μπορούν να ληφθούν προκειμένου να μειωθεί η συμβολή στην οξίνιση των εκπομπών από καύσιμα πλοίων διαφορετικά από εκείνα που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 της ανωτέρω οδηγίας.
- (17) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσπαθήσουν να επικυρώσουν το ταχύτερο δυνατόν το παράρτημα VI της διεθνούς σύμβασης για την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης (MARPOL).
- (18) Λόγω της διασυννοριακής φύσης της οξίνισης και της ρύπανσης του όζοντος, η Επιτροπή θα πρέπει να εξακολουθήσει να εξετάζει την ανάγκη εκπόνησης εναρμονισμένων κοινοτικών μέτρων, με την επιφύλαξη του άρθρου 18 της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1996 σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης ⁽²⁾, με στόχο την αποφυγή της στρέβλωσης του ανταγωνισμού και λαμβάνοντας υπόψη την ισορροπία κόστους/οφέλους της δράσης.
- (19) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας για τις εκπομπές των εν λόγω ρύπων από συγκεκριμένες πηγές και των διατάξεων της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τις οριακές τιμές εκπομπών και τη χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών.
- (20) Οι καταγραφές εκπομπών είναι απαραίτητες για την παρακολούθηση της προόδου ως προς την συμμόρφωση με τα ανώτατα όρια εκπομπών, και πρέπει να γίνονται σύμφωνα με διεθνώς συμφωνημένη μεθοδολογία και να γνωστοποιούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα στην Επιτροπή και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος (ΕΟΠ).
- (21) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με τις επιβλητέες κυρώσεις για τυχόν παραβάσεις των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και να διασφαλίσουν την εφαρμογή τους· οι κυρώσεις αυτές θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

⁽¹⁾ ΕΕ L 121 της 11.5.1999, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ L 257 της 10.10.1996, σ. 26.

- (22) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽¹⁾.
- (23) Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεργάζονται σε διεθνές επίπεδο με σκοπό την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχος

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι ο περιορισμός των εκπομπών ρύπων που προκαλούν οξίνιση και ευτροφισμό και της εκπομπής προδρομών του όζοντος προκειμένου να βελτιωθεί, στην Κοινότητα, η προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας από κινδύνους δυσμενών επιδράσεων από την οξίνιση, τον ευτροφισμό του εδάφους και το όζον σε επίπεδο εδάφους, και να γίνει ένα βήμα προς το μακροπρόθεσμο στόχο της μη υπέρβασης των κρίσιμων επιπέδων και φορτίων και της αποτελεσματικής προστασίας του κοινού από τους αναγνωρισμένους κινδύνους που ενέχει για την υγεία η ρύπανση της ατμόσφαιρας μέσω της θέσπισης εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών, λαμβάνοντας ως έτη αναφοράς το 2010 και το 2020, και μέσω διαδοχικών αναθεωρήσεων όπως καθορίζεται στα άρθρα 4 και 10.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα οδηγία καλύπτει τις εκπομπές, εντός της επικράτειας των κρατών μελών και των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών τους, από όλες τις ανθρωπογενείς πηγές των ρύπων που αναφέρονται στο άρθρο 4.

Η παρούσα οδηγία δεν καλύπτει:

- α) τις εκπομπές από τη διεθνή θαλάσσια ναυσιπλοΐα·
- β) τις εκπομπές αεροσκαφών πέραν του κύκλου προσγειώσεως και απογειώσεως·
- γ) για την Ισπανία, τις εκπομπές στις Καναρίους Νήσους·
- δ) για τη Γαλλία, τις εκπομπές στα υπερπόντια διαμερίσματα·
- ε) για την Πορτογαλία, τις εκπομπές στη Μαδέρα και τις Αζόρες.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «ΑΟΤ 40»: το άθροισμα της διαφοράς μεταξύ των ωριαίων συγκεντρώσεων του όζοντος σε επίπεδο εδάφους που υπερβαίνουν τα $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 ppb) και των $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$, από την ανατολή μέχρι τη δύση του ηλίου, σωρευμένο από το Μάιο μέχρι τον Ιούλιο κάθε έτους·

- β) «ΑΟΤ 60»: το άθροισμα της διαφοράς μεταξύ των ωριαίων συγκεντρώσεων του όζοντος σε επίπεδο εδάφους που υπερβαίνουν τα $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 60 ppb) και των $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$, σωρευμένο καθ'όλη τη διάρκεια του έτους·

- γ) «κρίσιμο φορτίο»: η ποσοτική εκτίμηση της έκθεσης σε έναν ή περισσότερους ρύπους κάτω από την οποία δεν παρατηρούνται σημαντικές δυσμενείς επιδράσεις σε συγκεκριμένα ευαίσθητα στοιχεία του περιβάλλοντος, σύμφωνα με τις υφιστάμενες γνώσεις·

- δ) «κρίσιμο επίπεδο»: η συγκέντρωση ρύπων στην ατμόσφαιρα πάνω από την οποία ενδέχεται να παρατηρηθούν άμεσες δυσμενείς επιδράσεις σε δέκτες όπως οι άνθρωποι, τα φυτά, τα οικοσυστήματα ή τα υλικά, σύμφωνα με τις υφιστάμενες γνώσεις·

- ε) «εκπομπή»: η απελευθέρωση μιας ουσίας από σημειακή ή διάχυτη πηγή στην ατμόσφαιρα·

- στ) «κυψελίδα»: τετράγωνο διαστάσεων $150 \text{ km} \times 150 \text{ km}$, το οποίο ισοδυναμεί με το βήμα που χρησιμοποιείται κατά τη χαρτογράφηση των κρίσιμων φορτίων σε ευρωπαϊκή κλίμακα, και επίσης κατά την παρακολούθηση των εκπομπών και των αποθέσεων ατμοσφαιρικών ρύπων δυνάμει του προγράμματος συνεργασίας για τη συνεχή παρακολούθηση και την εκτίμηση της μεταφοράς σε μεγάλη απόσταση των ατμοσφαιρικών ρύπων στην Ευρώπη (EMER)·

- ζ) «κύκλος προσγειώσεως και απογειώσεως»: ο κύκλος με τους ακόλουθους χρόνους για κάθε φάση: προσέγγιση 4,0 πρώτα λεπτά, τροχοδρόμηση/παραμονή επί του εδάφους με τους κινητήρες στο ρελαντί 26,0 πρώτα λεπτά, απογείωση 0,7 πρώτα λεπτά, αναρρίχηση 2,2 πρώτα λεπτά·

- η) «εθνικό ανώτατο όριο εκπομπής»: η μέγιστη ποσότητα μιας ουσίας, εκφραζόμενη σε χιλιάδες τόνους, η οποία μπορεί να εκπέμπεται από ένα κράτος μέλος κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους·

- θ) «οξείδια του αζώτου» και « NO_x »: το οξείδιο και το διοξείδιο του αζώτου, εκφραζόμενα ως διοξείδιο του αζώτου·

- ι) «όζον σε επίπεδο εδάφους»: το όζον στο χαμηλότερο τμήμα της τροποσφαίρας·

- ια) «πητικές οργανικές ενώσεις» και «ΠΟΕ»: όλες οι οργανικές ενώσεις ανθρωπογενούς φύσης, εκτός από το μεθάνιο, που είναι ικανές να παράγουν φωτοχημικά οξειδωτικά μέσω αντιδράσεων με οξείδια του αζώτου παρουσία ηλιακού φωτός.

Άρθρο 4

Εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών

1. Το αργότερο έως το έτος 2010, τα κράτη μέλη περιορίζουν τις εθνικές ετήσιες εκπομπές τους σε διοξείδιο του θείου (SO_2), οξείδια του αζώτου (NO_x), πτητικές οργανικές ενώσεις (ΠΟΕ) και αμμωνία (NH_3) σε ποσότητες που δεν υπερβαίνουν τα ανώτατα όρια εκπομπών του παραρτήματος Ι, λαμβάνοντας υπόψη τις τυχόν τροποποιήσεις με κοινοτικά μέτρα θεσπιζόμενα σε συνέχεια των εκδόσεων που αναφέρονται στο άρθρο 9.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την τήρηση των ανώτατων ορίων εκπομπών του παραρτήματος I για οποιοδήποτε έτος μετά το 2010.

Άρθρο 5

Ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι

Τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών έχουν ως στόχο για την Κοινότητα ως σύνολο τη μέχρι το 2010 επίτευξη, σε γενικές γραμμές, των εξής ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων:

α) Οξίνιση

Μείωση των περιοχών στις οποίες παρατηρείται υπέρβαση των κρίσιμων φορτίων τουλάχιστον κατά 50 % (σε κάθε κυψελίδα) σε σχέση με την κατάσταση του 1990.

β) Έκθεση στο σχετιζόμενο με την υγεία όζον σε επίπεδο εδάφους

Το φορτίο όζοντος σε επίπεδο εδάφους που υπερβαίνει το κρίσιμο επίπεδο για την υγεία ($AOT_{60}=0$) πρέπει να μειωθεί κατά δύο τρίτα σε όλες τις κυψελίδες σε σύγκριση με την κατάσταση του 1990. Επιπλέον, το φορτίο όζοντος σε επίπεδο εδάφους δεν πρέπει να υπερβαίνει το απόλυτο όριο των 2,9 ppm.h σε καμία κυψελίδα.

γ) Έκθεση στο σχετιζόμενο με τη χλωρίδα όζον σε επίπεδο εδάφους

Το φορτίο όζοντος σε επίπεδο εδάφους που υπερβαίνει το κρίσιμο επίπεδο για τις καλλιέργειες και την ημιφυσική χλωρίδα ($AOT_{40}=3\text{ ppm.h}$) πρέπει να μειωθεί κατά το ένα τρίτο σε όλες τις κυψελίδες σε σύγκριση με την κατάσταση του 1990. Επιπλέον, το φορτίο όζοντος σε επίπεδο εδάφους δεν πρέπει να υπερβαίνει το απόλυτο όριο των 10 ppm.h εκφρασμένο ως υπέρβαση του κρίσιμου επιπέδου των 3 ppm.h σε καμία κυψελίδα.

Άρθρο 6

Εθνικά προγράμματα

1. Το αργότερο μέχρι την 1η Οκτωβρίου 2002, τα κράτη μέλη καταρτίζουν εθνικά προγράμματα για την προοδευτική μείωση των εθνικών εκπομπών των ρύπων που αναφέρονται στο άρθρο 4, για να συμμορφωθούν τουλάχιστον προς τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών, που ορίζονται στο παράρτημα I, το αργότερο έως το 2010.

2. Τα εθνικά προγράμματα περιλαμβάνουν πληροφορίες για υιοθετηθείσες και εξεταζόμενες πολιτικές και μέτρα και ποσοτικές εκτιμήσεις της επίδρασης τους στις εκπομπές των ρύπων το 2010. Αναφέρουν επίσης τις αναμενόμενες σημαντικές αλλαγές στη γεωγραφική κατανομή των εθνικών εκπομπών.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν και αναθεωρούν τα εθνικά προγράμματα, ανάλογα με τις ανάγκες, έως την 1η Οκτωβρίου 2006.

4. Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση του κοινού και των αρμόδιων οργανισμών, όπως οι περιβαλλοντικοί οργανισμοί, τα προγράμματα που καταρτίζουν σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3. Οι πληροφορίες που παρέχονται στο κοινό και τους οργανισμούς βάσει της παρούσας παραγράφου πρέπει να είναι σαφείς, κατανοητές και προσίτες.

Άρθρο 7

Απογραφές εκπομπών και προβλέψεις

1. Για τους ρύπους που αναφέρονται στο άρθρο 4, τα κράτη μέλη συντάσσουν και ενημερώνουν κατ' έτος εθνικές απογραφές εκπομπών καθώς και προβλέψεις εκπομπών για το 2010.

2. Τα κράτη μέλη συντάσσουν τις απογραφές εκπομπών και τις προβλέψεις τους χρησιμοποιώντας τις μεθόδους του παραρτήματος III.

3. Επικουρούμενη από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και βάσει των πληροφοριών που της παρέχουν, η Επιτροπή συντάσσει απογραφές και προβλέψεις για τους ρύπους που αναφέρονται στο άρθρο 4. Οι απογραφές και οι προβλέψεις δημοσιοποιούνται.

4. Τυχόν τροποποίηση των μεθόδων που πρέπει να χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα III πραγματοποιείται με τη διαδικασία του άρθρου 13 παράγραφος 2.

Άρθρο 8

Εκθέσεις των κρατών μελών

1. Κάθε χρόνο και το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή και τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, έκθεση σχετικά με τις εθνικές απογραφές εκπομπών και τις προβλέψεις εκπομπών για το 2010, που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 7. Τα κράτη μέλη εκθέτουν τις οριστικές απογραφές εκπομπών για το προ-προηγούμενο έτος και τις προσωρινές απογραφές εκπομπών για το προηγούμενο έτος. Οι προβλέψεις εκπομπών περιλαμβάνουν πληροφορίες για την ποσοτική κατανόηση των βασικών κοινωνικοοικονομικών παραδοχών που χρησιμοποιήθηκαν κατά την κατάρτισή τους.

2. Το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2002, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα προγράμματα που καταρτίζουν σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2.

Το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2006, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα ενημερωμένα προγράμματα που καταρτίζουν σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 3.

3. Εντός ενός μηνός από την παραλαβή τους, η Επιτροπή κοινοποιεί τα υποβαλλόμενα εθνικά προγράμματα στα άλλα κράτη μέλη.

4. Με τη διαδικασία του άρθρου 13 παράγραφος 2, η Επιτροπή θεσπίζει διατάξεις για τη διασφάλιση της συνοχής και της διαφάνειας των εκθέσεων των εθνικών προγραμμάτων.

Άρθρο 9

Εκθέσεις της Επιτροπής

1. Το 2004 και το 2008 η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εκθέσεις σχετικά με την πρόοδο εφαρμογής των εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών που ορίζονται στο Παράρτημα Ι και το κατά πόσον είναι πιθανόν να επιτευχθούν μέχρι το 2010 οι ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι του άρθρου 5, καθώς και το κατά πόσον θα μπορούσαν να επιτευχθούν μέχρι το 2020 οι μακροπρόθεσμοι στόχοι του άρθρου 1. Στις εκθέσεις αυτές περιλαμβάνεται οικονομική αξιολόγηση, συμπεριλαμβανομένης της σχέσης κόστους- αποτελεσματικότητας, οφέλη, εκτίμηση οριακού κόστους και οφέλους και οι κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις από την εφαρμογή των εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών σε συγκεκριμένα κράτη μέλη και τομείς. Οι εκθέσεις αυτές περιλαμβάνουν επίσης ανασκόπηση των περιορισμών του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, καθώς και αξιολόγηση του κατά πόσον ενδέχεται να χρειαστούν περαιτέρω μειώσεις εκπομπών για να επιτευχθούν οι ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι του άρθρου 5. Στις εκθέσεις αυτές λαμβάνονται υπόψη οι εκθέσεις που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και, μεταξύ άλλων:

- α) τυχόν νέα θεσπισθείσα κοινοτική νομοθεσία η οποία καθορίζει όρια εκπομπών και πρότυπα προϊόντων για σχετικές πηγές εκπομπών·
- β) εξελίξεις των καλύτερων διαθέσιμων τεχνολογιών στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 16 της οδηγίας 96/61/ΕΚ·
- γ) στόχοι μείωσης των εκπομπών για το 2008 για τις εκπομπές διοξειδίου του θείου και οξειδίων του αζώτου από υφιστάμενες μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης, οι οποίοι αναφέρονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την οδηγία 2001/80/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2001 για τον περιορισμό της εκπομπής στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης ⁽¹⁾·
- δ) μειώσεις εκπομπών και δεσμεύσεις για μείωση εκ μέρους τρίτων χωρών, με ιδιαίτερο βάρος σε μέτρα που πρέπει να ληφθούν από τις υποψήφιες προς προσχώρηση χώρες και στη δυνατότητα για περαιτέρω μειώσεις εκπομπών σε περιοχές που γειτνιάζουν με την Κοινότητα·
- ε) τυχόν νέα κοινοτική νομοθεσία και διεθνείς κανονισμοί σχετικά με τις εκπομπές πλοίων και αεροσκαφών·
- στ) η ανάπτυξη των μεταφορών και τυχόν περαιτέρω ενέργειες για τον έλεγχο των εκπομπών από τις μεταφορές·

(¹) Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ζ) εξελίξεις στο πεδίο της γεωργίας, νέες προβλέψεις για το ζωικό κεφάλαιο και βελτιώσεις των μεθόδων μείωσης των εκπομπών στο γεωργικό τομέα·

η) τυχόν σημαντικές αλλαγές της αγοράς ενέργειας σε ένα κράτος μέλος και νέες προβλέψεις που λαμβάνουν υπόψη τις αναλαμβανόμενες από τα κράτη μέλη δράσεις για να συμμορφωθούν με τις διεθνείς τους υποχρεώσεις όσον αφορά τις κλιματικές αλλαγές·

θ) εκτίμηση των υφιστάμενων και των προβλεπόμενων υπερβάσεων κρίσιμων φορτίων και των κατευθυντήριων τιμών της ΠΟΥ για το όζον σε επίπεδο εδάφους·

ι) τη δυνατότητα καθορισμού προτεινόμενου ενδιάμεσου στόχου για τη μείωση του ευτροφισμού του εδάφους·

ια) νέα τεχνικά και επιστημονικά δεδομένα, συμπεριλαμβανομένης μιας εκτίμησης της αβεβαιότητας:

i) των εθνικών απογραφών εκπομπών,

ii) των εισαγόμενων δεδομένων αναφοράς,

iii) της γνώσης της διασυννοριακής μεταφοράς και απόδοσης ρύπων,

iv) των κρίσιμων φορτίων και επιπέδων,

v) του χρησιμοποιούμενου μοντέλου

και μιας εκτίμησης της συνακόλουθης αβεβαιότητας των εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών που απαιτούνται για να επιτευχθούν οι ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι του άρθρου 5·

ιβ) ανάγκη αποφυγής υπερβολικού κόστους για οποιοδήποτε κράτος μέλος·

ιγ) η σύγκριση των μοντέλων υπολογισμού, με παρατηρήσεις για την οξίνιση, τον ευτροφισμό και το όζον σε επίπεδο εδάφους, ώστε να βελτιωθούν τα μοντέλα·

ιδ) η πιθανή χρήση, εφόσον απαιτείται, σχετικών οικονομικών μέσων.

2. Το 2012, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για τη συμμόρφωση προς τα ανώτατα όρια του παραρτήματος Ι και την πρόοδο ως προς τους ενδιάμεσους περιβαλλοντικούς στόχους του άρθρου 5 και τους μακροπρόθεσμους στόχους του άρθρου 1. Στην έκθεση αυτή λαμβάνονται υπόψη οι εκθέσεις που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και τα θέματα που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ιδ) της παραγράφου 1.

Άρθρο 10

Αναθεώρηση

1. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 λαμβάνουν υπόψη τους παράγοντες που παρατίθενται στο άρθρο 9 παράγραφος 1. Βάσει των παραγόντων αυτών, της προόδου όσον αφορά την επίτευξη των ανώτατων ορίων εκπομπών μέχρι το 2010, της επιστημονικής και τεχνικής προόδου και της κατάστασης όσον αφορά την πρόοδο για την επίτευξη των ενδιάμεσων στόχων της παρούσας

οδηγίας και των μακροπρόθεσμων στόχων για τη μη υπέρβαση των κρίσιμων φορτίων και επιπέδων και των κατευθυντήριων γραμμών της ΠΟΥ για την ποιότητα του αέρα ως προς το όζον, η Επιτροπή προβαίνει σε αναθεώρηση της παρούσας οδηγίας κατά την προετοιμασία κάθε έκθεσης.

2. Κατά την αναθεώρηση που θα ολοκληρωθεί το 2004 πραγματοποιείται αξιολόγηση των ενδεικτικών ανώτατων ορίων εκπομπών για την Κοινότητα ως σύνολο που παρατίθενται στο παράρτημα II. Η αξιολόγηση αυτών των ενδεικτικών ανώτατων ορίων αποτελεί παράγοντα που θα ληφθεί υπόψη κατά την ανάλυση περαιτέρω αποτελεσματικών από πλευράς κόστους δράσεων που θα μπορούσαν να ληφθούν προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές όλων των σχετικών ρύπων με στόχο την επίτευξη των ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων του άρθρου 5 μέχρι το έτος 2010 για ολόκληρη την Κοινότητα.

3. Όλες οι αναθεωρήσεις περιλαμβάνουν μια περαιτέρω έρευνα του εκτιμώμενου κόστους και του οφέλους των εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών που υπολογίζονται με βάση υποδείγματα τελευταίας τεχνολογίας και με χρησιμοποίηση των βέλτιστων διαθέσιμων στοιχείων προκειμένου να επιτευχθεί το ελάχιστο δυνατό επίπεδο αβεβαιότητας, λαμβανομένης επίσης υπόψη της προόδου για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και έρευνα των πλεονεκτημάτων εναλλακτικών μεθόδων υπό το φως των παραγόντων που αναφέρονται στο άρθρο 9.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 18 της οδηγίας 96/61/EK, για να αποφευχθεί στρέβλωση του ανταγωνισμού, και λαμβάνοντας υπόψη τη στάθμιση κόστους/οφέλους μιας δράσης, η Επιτροπή εξετάζει περαιτέρω την ανάγκη να εκπονήσει εναρμονισμένα κοινικά μέτρα για τους σημαντικότερους οικονομικούς κλάδους και προϊόντα που συμβάλλουν στην οξίνιση, τον ευτροφισμό και το σχηματισμό όζοντος σε επίπεδο εδάφους.

5. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9, εάν κρίνεται σκόπιμο, συνοδεύονται από προτάσεις για:

α) τροποποιήσεις των εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών του παραρτήματος I με στόχο την επίτευξη των ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων του άρθρου 5 και/ή για τροποποιήσεις των εν λόγω ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων·

β) πιθανές περαιτέρω μειώσεις εκπομπών με στόχο την επίτευξη, κατά προτίμηση ως το 2020, των μακροπρόθεσμων στόχων της παρούσας οδηγίας·

γ) μέτρα διασφάλισης της συμμόρφωσης με τα ανώτατα όρια.

Άρθρο 11

Συνεργασία με τρίτες χώρες

Για να προωθηθεί η επίτευξη του στόχου του άρθρου 1, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη, ανάλογα με την περίπτωση και με την επιφύλαξη του άρθρου 300 της συνθήκης, επιδιώκουν διμερή και πολυμερή συνεργασία με τρίτες χώρες και αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, όπως η Οικονομική Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (UN/ECE), η Διεθνής Ναυτιλιακή Οργάνωση (IMO) και η Διεθνής Οργάνωση Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO), περιλαμβανομένης της ανταλλαγής πληροφοριών, σχετικά με την τεχνική

και επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη και με στόχο τη βελτίωση της βάσης για τη διευκόλυνση των μειώσεων των εκπομπών.

Άρθρο 12

Εκθέσεις σχετικά με τις εκπομπές πλοίων και αεροσκαφών

1. Μέχρι το τέλος του 2002 η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την έκταση στην οποία οι εκπομπές από τη διεθνή θαλάσσια ναυσιπλοία συμβάλλουν στην οξίνιση, στον ευτροφισμό και στο σχηματισμό όζοντος σε επίπεδο εδάφους στην Κοινότητα.

2. Μέχρι το τέλος του 2004 η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την έκταση στην οποία οι εκπομπές αεροσκαφών πέραν του κύκλου απογείωσης και προσγειώσεως συμβάλλουν στην οξίνιση, στον ευτροφισμό και στο σχηματισμό όζοντος σε επίπεδο εδάφους στην Κοινότητα.

3. Οι εκθέσεις αυτές καθορίζουν ένα πρόγραμμα δράσεων, το οποίο μπορεί να θεωρηθεί σε διεθνές και κοινοτικό επίπεδο ως κατάλληλο για τη μείωση των εκπομπών από το συγκεκριμένο τομέα, ως βάση για περαιτέρω εξέταση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 13

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 12 της οδηγίας 96/62/EK, καλούμενη στο εξής «η επιτροπή».

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/EK, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της απόφασης 1999/468/EK ορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 14

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις κυρώσεις που επιβάλλονται στις παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Οι κυρώσεις αυτές πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

Άρθρο 15

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν 27 Νοεμβρίου 2002, ενημερώνουν δε αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 17

Παραλήπτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 23 Οκτωβρίου 2001.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

N. FONTAINE

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. NEYTS-UYTTEBROECK

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για SO₂, NO_x, ΠΟΕ και NH₃ που πρέπει να επιτευχθούν μέχρι το 2010 ⁽¹⁾

Χώρα	SO ₂ kt	NO _x kt	ΠΟΕ kt	NH ₃ kt
Αυστρία	39	103	159	66
Βέλγιο	99	176	139	74
Δανία	55	127	85	69
Φινλανδία	110	170	130	31
Γαλλία	375	810	1 050	780
Γερμανία	520	1 051	995	550
Ελλάδα	523	344	261	73
Ιρλανδία	42	65	55	116
Ιταλία	475	990	1 159	419
Λουξεμβούργο	4	11	9	7
Κάτω Χώρες	50	260	185	128
Πορτογαλία	160	250	180	90
Ισπανία	746	847	662	353
Σουηδία	67	148	241	57
Ηνωμένο Βασίλειο	585	1 167	1 200	297
EK 15	3 850	6 519	6 510	3 110

⁽¹⁾ Αυτά τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών αποσκοπούν στην επίτευξη των ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων του άρθρου 5. Η επίτευξη των στόχων αυτών αναμένεται να μειώσει την ευτροφισμό του εδάφους σε τέτοιο βαθμό ώστε οι κοινοτικές περιοχές με αποθέσεις θρεπτικού αζώτου που υπερβαίνουν τα κρίσιμα φορτία να μειωθούν κατά 30 % περίπου σε σύγκριση με το 1990.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ανώτατα όρια εκπομπών για SO₂, NO_x και ΠΟΕ (χιλιάδες τόνοι)

	SO ₂ kt	NO _x kt	ΠΟΕ kt
EK15	3 634	5 923	5 581

Αυτά τα ανώτατα όρια εκπομπών αποσκοπούν στην επίτευξη των ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων του άρθρου 5 για την Κοινότητα ως σύνολο μέχρι το 2010.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Μεθοδολογίες για τις απογραφές και τις προβλέψεις εκπομπών

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν απογραφές και προβλέψεις εκπομπών χρησιμοποιώντας τις μεθοδολογίες που συμφωνούνται από τη σύμβαση σχετικά με τη διασυννοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλη απόσταση. Κατά την κατάρτιση αυτών των απογραφών και των προβλέψεων πρέπει να χρησιμοποιούν το εγχειρίδιο EMER/CORINAIR (*)

(*) Απογραφή των ατμοσφαιρικών εκπομπών του Ευρωπαϊκού Περιβάλλοντος.